

LUND
UNIVERSITY

Swedish Civil Society Organisations' Advocacy towards the EU

-a study of their methods, means and challenges

European Studies, Lund University
EUHA20, 2014
Author: Linnéa Richardson
Supervisor: Mattias Nowak

ABSTRACT

The purpose of this paper is to develop an understanding of the circumstances of Swedish civil society organisations' EU advocacy work and explore the underlying reasons for the current state of affairs. This lead to the formulation of the main research questions: *How do Swedish civil society organisations advocate towards the EU? What methods and means are used and what challenges do they encounter?*

This case study uses a qualitative methodological research design and empirical data was collected by semi-structured interviews with representatives from Swedish civil society organisations from three different policy areas: the Swedish Society for Nature Conservation (Naturskyddsföreningen), the Africa Groups of Sweden (Afrikagrupperna) and the Swedish Sports Confederation (Riksidrottsförbundet).

The theoretical framework considers issues of access, resources, advocacy methods, the EU centres of power, organisational and individual advocacy experience and civil society networks.

The study's conclusion suggests that while Swedish civil society's EU advocacy is strengthened by their Swedish advocacy connections and policy expertise, it also faces certain challenges such as limited resources and a dependency on individual advocacy actors. Finally, this study presents suggestions for future research.

Key words: EU, Civil Society, Swedish organisations, advocacy, lobbying.

TABLE OF CONTENTS

CHAPTER 1, INTRODUCTION	1
1.1 Introduction	1
1.2 Previous Research	2
CHAPTER 2, METHODOLOGY AND THEORY	4
2.1 The Material	4
2.1.1 Primary Sources	4
2.1.2 Secondary Sources	4
2.2 Terminology and Context	4
2.2.1 Civil Society	4
2.2.2 Lobbyism versus Advocacy	5
2.3 Methodology and Theory	6
2.3.1 Case Study	6
2.3.2 Qualitative Research and Epistemological Awareness	7
2.3.3 Axiological Awareness	7
2.3.4 Deductive and Inductive Research Approach	8
2.3.5 Sampling	8
2.3.6 Semi-standardized Interviews	9
2.4 Method of Analysis	9
2.4.1 Qualitative Content Analysis	10
2.5 Methodological Critical Awareness	11
2.5.1 Interviews	11
2.5.2 Language Choice	12
2.5.3 Validity	12
2.5.4 Reliability	12
2.5.5. Representativity	13
2.5.6 Generalisability	13
CHAPTER 3, OPERATIONALISATION	14
3.1 Operationalisation of the Theoretical Framework	14
3.1.1 Access, or Windows of Opportunity	14
3.1.2 Resources	15
3.1.3 Methods of Advocacy	16

3.1.4 The EU Centres of Power	18
3.1.5 Organisational and Personal Experience	18
3.1.6 Networks	18
3.2 Selection Criteria	19
3.2.1 Organisation Selection Criteria	19
3.2.1.1 Civil Society Organisations	19
3.2.1.2 Swedish Office	20
3.2.1.3 Independent Organisations	20
3.2.1.4 Advocacy	20
3.2.2 Interviewee Selection Criteria	21
3.3. Selected Organisations and Interviewees	21
3.3.1 The Swedish Society for Nature Conservation	21
3.3.1.1 Svenne Junker	21
3.3.2 The Swedish Sports Confederation	22
3.3.2.1 Helena Carlsson	22
3.3.3. The Africa Groups of Sweden	22
3.3.3.1 Marja Wolpher	23
3.4 Interview Process	23
3.5 Interview Guide Construction	24
3.6 Content Analysis Process	24
CHAPTER 4, EMPIRICAL RESULTS	26
4.1. Access or Windows of Opportunity	26
4.2 Resources	26
4.3 Advocacy Methods	27
4.4 EU Centres of Power	28
4.5 Organisational and Personal Experience	29
4.6 Networks	30
4.7 Role of the Individual Actor	31
4.8 Challenges	31
CHAPTER 5, ANALYSIS	33
5.1 Access and Windows of Opportunity	33
5.2 Resources and Challenges	33
5.3 Advocacy Methods	34

5.4 EU Centres of Power	34
5.5 Networks	35
5.6 Role of Individual Advocacy Actors	35
5.7 Summary of Results and Analysis	36
CHAPTER 6, CONCLUSION	37
6.1 Concluding Discussion	37
6.2 Future Research	38
LIST OF REFERENCES	39
APPENDICES	43
Appendix 1, Interview Guide	43
Appendix 2, Interview: The Africa Groups of Sweden	46
Appendix 3, Interview: The Swedish Sports Confederation	57
Appendix 4, Interview: The Swedish Society for Nature Conservation	69

CHAPTER 1, INTRODUCTION

1.1 Introduction

In 2001 the EU published a White Paper on European governance, immediately following the Irish “no” vote to further EU enlargement, ostensibly to address the democratic deficit and the perception of the EU as a distant and technocratic system. It cited a desire for “openness throughout the policy-chain” and welcomed a wider range of actors to have a more inclusive participation in EU governance¹. Over ten years later, the European Parliament estimates that there are between 15,000 and 30,000 active lobbyists targeting EU decision-makers². As of April 2014, over 6500 registrants were entered in the Transparency Register³. These figures tell us that influencing EU policy is a very large business, dominated primarily by corporate interests⁴. However, EU advocacy also attracts many other actors, such as NGOs, CSOs⁵, think tanks, regional authorities, etc. Much less is known about how these other, non-corporate interests work with EU lobbying, despite making up a significant portion of the lobbyists^{6 7}. While these organisations clearly lobby the EU, it is only recently that they have been taken into account in EU research^{8 9}. Therefore, I make the case that delving deeper into CSOs’ advocacy work is of interest for the scientific community as it provides nuance to the idea of EU lobbying.

This study intends to focus on Swedish civil society organisations. Swedish CSOs are of interest because they have developed a uniquely close, and in many ways institutionalised, relationship with the government¹⁰. Thus, the European arena provides a very different environment. Furthermore,

¹ European Commission, European Governance - a White Paper, 2011.

² European Parliament Library Briefing, Lobbying the EU institutions, 2013.

³ The Transparency Register is a joint effort between the Parliament and the Commission to register lobbyists. The register is public and voluntary. Lobbyists who sign up are expected to follow a code of conduct. In return, they are given passes which make it easier to enter the Parliament building.

⁴ Demokratirådets rapport 2011, Makten i Europa, (edited by Jonas Tallberg et al.) (Stockholm: SNS förlag, 2011) 77-104

⁵ Civil society organisations

⁶ Transparency Register, European Commission, 2014

⁷ According to the Register, organisations such as CSOs are the third largest category of registrants.

⁸ Barbara Finke, “Civil Society participation in EU governance”, Living Reviews in European Governance, Vol. 2, (2007) 4

⁹ Dr Barbara Finke is the Head of Graduate Programmes at Hertie School of Governance. Her research interests include European governance and transnational civil society. For more, see: <http://www.hertie-school.org/?id=330>

¹⁰ Statens offentliga utredningar, Rökelse i tiden: slutbetänkande “Sverige, Utredningen om den statliga folkrökelsepolitiken i framtiden”, (Norstedts Juridik, 2007) 41.

according to the Democracy Policy Council, Sweden has a relatively large number of advocacy organisations active in Brussels, considering its size¹¹. The primary actors in this study are the CSOs themselves. This paper neither researches how CSOs legitimise the EU, nor does it focus on CSOs' representative quality vis-a-vis citizens. It also does not look at the success or failure of advocacy, instead the CSOs' methods, strengths and weaknesses are studied. Hereby, this study aims to provide an understanding of Swedish civil society organisations' advocacy towards the EU and determine how certain factors influence its current state. On the basis of this aim, I have formulated two research questions:

How do Swedish civil society organisations advocate towards the EU?

What methods and means do they use and what challenges do they encounter?

1.2 Previous Research

As mentioned above, research into CSO advocacy can still be considered nascent. Further, the research conducted into CSO advocacy tends to have a different aim than this study. The existing academic research primarily focuses either on participatory governance or legitimising democracy. In other words, researchers are mainly interested in how CSOs legitimise the EU as a democratic institution, or the representative quality of CSOs¹². In addition, much of academic research and state inquiries debate the development, or indeed existence, of a Europeanised civil society¹³. Other relevant research into the CSO-EU relationship includes Naurin's work on the transparency of lobbying¹⁴, Greenwood's take on different kinds of interest group representation¹⁵, and Mahoney's comparative analysis of EU and U.S. advocacy¹⁶.

Swedish research into CSO advocacy towards the EU is limited and mainly confined to the same research questions as the ones mentioned above¹⁷. However, as recently as 2011, the Swedish

¹¹ Demokratirådets, *Makten i Europa*, (edited by Jonas Tallberg et al.) 83-84

¹² Finke, *Civil Society participation*, 4-5

¹³ Finke, *Civil Society participation*, 17-18

¹⁴ Daniel Naurin, *Deliberation behind closed doors: transparency and lobbying in the european union*, (ECPR Press, 2007)

¹⁵ Justin Greenwood, *Interest Representation in the European Union*, (Palgrave Macmillan, 2007)

¹⁶ Christine Mahoney, *Brussels Versus the Belway: Advocacy in the United States and the European Union*, (Georgetown University Press, 2008).

¹⁷ Vetenskapsrådet, "Var står forskningen om civilsamhället? En internationell översikt", *Vetenskapsrådets rapportserie*, 4:2012 (edited by Elisabeth Lilja and Martin Åberg) 47-48

government funded a research programme titled *The Europeanisation of the Swedish civil society's organisations*. This new research programme relates to how Swedish CSOs view the EU as a structure of political opportunity. The recent development of this programme reflects the lack of available scientific knowledge of the subject, as argued in the introduction of this essay. Early findings suggest that only a few of the larger organisations are europeanised, in the sense that they belong to European networks or receive EU-funding. Also, opinions among CSOs appear to differ on whether the EU is a worthwhile political arena¹⁸.

¹⁸ "Forskningen om svenska civilsamhället", Swedish Government's Webpage, accessed 28 April, 2014, <http://www.regeringen.se/sb/d/12194/a/225737>

CHAPTER 2, METHODOLOGY AND THEORY

2.1 The Material

2.1.1 Primary Sources

The primary sources of this essay are interviews with three advocacy experts, each working for a different Swedish civil society organisation: the Swedish Society for Nature Conservation, The Africa Groups of Sweden and the Swedish Sports Confederation. These interviews are with advocacy experts working at an EU level. They provide insight into their personal experiences of EU advocacy as well as information about their respective organisation's work. The selected organisations are active within different policy areas, to increase the validity of this research. The selection criteria for the organisations and the interviewees, as well as more information about their work, will be further mentioned in *Chapter 3*.

2.1.2 Secondary Sources

Secondary sources for this study primarily involved academic research. This was supplemented by information from the civil society community to found a comprehensive basis of knowledge. As much of the information from the Swedish government as possible was used, even from currently uncompleted research programmes. Further, a balance was attempted between Swedish and international research since this research focuses on national organisations. While this was somewhat difficult due to a lack of information, the Swedish Research Council and the Democratic Policy Council are examples of two valuable sources. As for the international research, it mainly came from European academics, as well as the material available from the European Union itself. For more information on these sources, see the heading *Previous Research, Terminology and Context* and *Theoretical Framework*.

2.2 Terminology and Context

2.2.1 Civil Society

Civil society can be an ambiguous term and there is a plethora of definitions from which to choose. No definition is without complication in today's nuanced political landscape¹⁹. Furthermore, there are plenty of other terms which overlap with civil society, or are used in its stead. *NGO*, or non-

¹⁹ Vetenskapsrådet, forskningen om civilsamhället, 14

governmental organisation, and *CSO*, civil society organisation, are terms often used interchangeably so it is worth explaining their distinctions. NGOs are mostly considered a type of CSO, as the latter is a blanket term for the wide variety of organisations without any affiliation to the state sector, which is why it is also sometimes referred to as “the third sector”^{20 21}. The definition used in this essay is the one employed by the Commission’s White Paper which states that “civil society includes the following: trade unions and employers’ organisations (‘social partners’); non- governmental organisations; professional associations; charities; grass-roots organisations; organisations that involve citizens in local and municipal life with a particular contribution from churches and religious communities.”. However, for this study, only organisations which could be included in Category III of the Transparency Register were considered²² to create a more homogenous population from which to sample.

In a Swedish context, the term civil society is relatively new. In 2009, the government re-organised this policy area and re-branded it as *Civil Society Politics*^{23 24}. Today, many Swedish organisations have adopted the same terminology and refer to themselves as CSOs, even though the term may not be familiar to the public. In conclusion, *CSO* is used in this study as it is the commonly accepted term used by the organisations themselves, the Swedish government and the European Union. To create a broader, yet homogenous, sample population, the more inclusive term *CSO* is preferred above the more narrow *NGO*.

2.2.2. Lobbyism versus Advocacy

Lobbyism and *advocacy* are also cases of hotly debated terminology. Again a distinction must be made between two different terms which are often used interchangeably. As the OECD states: “For a term that is so well known and so frequently invoked, one would expect a consensus behind what the term ‘lobbying’ means /.../ there is no such consensus.”²⁵. The term lobbyism is often associated with negative connotations and primarily corporate influence. Some academic sources use *lobbyism*

²⁰ The other two sectors are the public sector and the private sector.

²¹ Olaf Corry, “Chapter 2, Defining and Theorizing the Third Sector”, *Third Sector Research*, ed. Rupert Taylor (New York: Springer, 2010).

²² Which excludes, e.g. trade unions and employers’ organisations.

²³ Author’s translation. Original title: “Politiken för det civila samhället”.

²⁴ Regeringens proposition 2009/10:55, “En politik för det civila samhället”, 26 November 2009.

²⁵ OECD, “Lobbyists, Governments and Public Trust, Volume 2: Promoting Integrity through Self-regulation”, (OECD Publishing, 2012)

for referring to corporate interests, while using *advocacy* when referring to interest groups^{26 27}. In fact, rather than consort with the term *lobbyism*, many CSOs favour the term *advocacy* to describe their work of trying to influence policy. According to the Library of the European Parliament's briefing on lobbying: "Some organisations /.../ do not feel the term 'lobby' applies to them, even if they represent the interests of their clients or members of inhabitants. Therefore, the word 'lobby' is often not used when distinguishing organisations because it could be interpreted too narrowly."²⁸ Some organisations view the difference between *advocacy* and *lobbyism* to be more than just lexical, claiming it refers to different types of influence²⁸. However, according to the journal *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, advocacy is the term generally used for influencing public policy²⁹. Since this definition is the apparent preference of Swedish CSOs as well, the term *advocacy* will primarily be used over *lobby* in this paper³⁰.

2.3 Methodology and Theory

This study is a qualitative case study, using semi-standardized interviews as its research method. This research design rests on a few ontological and epistemological beliefs which refer to the nature of existence and the nature of knowledge, respectively. Each of these levels of this study's research design will be clarified below.

2.3.1 Case Study

This paper is a case study which is a research approach which aims to describe and explain a current real-life situation, in this case Swedish CSOs' EU advocacy. Yin³¹ argues that case studies are relevant when some social phenomenon is to be explained, particularly at an in-depth level, which is in concurrence with this study's research questions³². This study is also an example of an

²⁶ Christine Mahoney, "Lobbying Success in the United States and the European Union", *Journal of Public Policy*, Vol. 27, (2007) 55

²⁷ Dr Mahoney works at the University of Virginia and researches advocacy and activism, specifically connected to civil society organisations. She is the author of several publications, including a comparative book on U.S.A. and EU advocacy. For more, see: <http://www.batten.virginia.edu/content/faculty-research/faculty/christine-mahoney>

²⁸ There appears to be no consensus surrounding this distinction though, and little reference to it in the scientific community. For more information on this, see, for example: the Connecticut Association of Non-Profits, Technical Assistance for Civil Society Organisations, the League of Women Voters etc.

²⁹ Elizabeth Boris and Rachel Mosher-Williams, "Nonprofit Advocacy Organizations: Assessing the Definitions, Classifications, and Data", *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 27(4) (1998) 488

³⁰ Though, of course, the terms explicitly used by the interviewees will be respected and quoted correctly.

³¹ Dr Yin is an author and editor of case study literature, focusing on applied research and social sciences. For more, see: <http://www.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=501003>

³² Robert Yin, *Case Study Research: Design and Methods*, fourth ed. (SAGE Publications, 2009) 4-5

instrumental case study, in that it investigates only one issue^{33 34}. This study is also a *holistic case study*, in that it features one comprehensive analysis of the case. Further, it uses in-depth interviews as the form of data collection. While multiple data sources are preferred, there is precedence for single sources for relatively unexplored cases which can be complemented by future research³⁵.

2.3.2 Qualitative Research and Epistemological Awareness

Research can be divided into two overarching approaches: quantitative and qualitative. Quantitative approaches rely on a positivistic and rational ontological perception in which objectivism is paramount. Qualitative approaches on the other hand, are tied to hermeneutics. This means interpretation and context are important due to the subjectivity of reality³⁶. For this study, a qualitative approach was used since the objective of the study was based on collecting individuals' subjective experiences of a phenomenon. Therefore, it rests on a social-constructivist foundation, believing that social context is important and that individuals *create* their own reality^{37 38}. This is the philosophical foundation of many qualitative interviews, as it validates empirical data of individuals' self-reported experiences. A more in-depth discussion of the advantages and limitations of this study's methodologies and theories can be found under the heading *Methodological Critical Awareness*.

2.3.4 Axiological Awareness

Axiology refers to the role of values in research, specifically how researchers position themselves in their own research³⁹. This will briefly be discussed since I deem it relevant for this study which labours under a constructivistic assumption. My choice of research topic was informed by personal experience of the Swedish civil society sector. This experience was also an essential tool in developing my research design. Being familiar with the researched individuals' reality gives one an

³³ Dr Creswell is a professor of Educational Psychology and the author and editor of numerous volumes on qualitative research, in addition to being the co-director of the Journal of Mixed Methods Research. For more, see: <http://www.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=526131>

³⁴ John W. Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design: Choosing Among Five Approaches*, third ed., (SAGE Publications, Inc, 2012) 99

³⁵ Yin, *Case Study Research*, 99-124

³⁶ Rodney Åsberg, "Ontologi, epistemologi och metodologi, en kritisk genomgång av vissa grundläggande vetenskapsteoretiska begrepp och ansatser", Göteborgs universitet, Institutionen för pedagogik och didaktik (Nr 2000: 13) 58-67

³⁷ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 24-25

³⁸ Creswell also refers to this as the idea of "multiple realities".

³⁹ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 20

improved analytical perspective, providing there is an accompanying awareness. Kvale⁴⁰ and Brinkmann⁴¹ refer to this awareness as *reflexive objectivity* i.e. a cognition of one's own subjectivity⁴².

2.4 Deductive and Inductive Research Approach

This study used a combination of inductive and deductive logic throughout the research process. This is common with qualitative research and requires an analytical back-and-forth between the research and the researcher⁴³. The pre-existing research available allowed me to develop a theoretical framework of different themes which I reasoned deductively were relevant to my research questions. This was the foundation of the interview guide. However, I was also open to new developments throughout the research process and formulated additional themes based on the interviews. This increases the study's validity as the combined approach addresses some of the limitations that each approach experiences when used individually⁴⁴.

2.5 Sampling

Qualitative research uses purposeful sampling, i.e. research subjects are specifically selected with a purpose in mind to study the research questions⁴⁵. Other forms of sampling, e.g. random sampling, are more suited for quantitative approaches. As for sample size, this study includes three interviews, following the recommendations for case study sample sizes offered by Creswell⁴⁶. Naturally, an even larger sample size would have increased the validity of the results, though this would have been more suited to a larger research project. For this study, keeping in mind its scope and limitations, the sample size was more than adequate for establishing case themes. For more on the selection criteria and a detailed description of the selected organisations, see sections *Selection Criteria* and *Selected Organisations*, respectively.

⁴⁰ Steinar Kvale was a professor of Educational Psychology and Director of the Centre of Qualitative Research at the University of Aarhus. He also authored several works on qualitative research and interview methodology. For more, see: <http://www.uk.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=514943>

⁴¹ Svend Brinkmann is a professor of Psychology and co-Director of the Centre of Qualitative Research. For more, see: <http://www.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=623473>

⁴² Steinar Kvale and Svend Brinkmann *Den kvalitative forskningsintervju*, second ed., (Lund: Studentlitteratur, 2009) 260

⁴³ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 45

⁴⁴ Åberg argues that inductive approaches are difficult to generalise to suit all circumstances, whereas deductive approaches' hypothetical nature may lead them to be divorced from reality (2001, 61-62).

⁴⁵ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 154-157

⁴⁶ *Qualitative Inquiry & Research Design*, 157

2.6 Semi-standardized Interviews

According to the Berg⁴⁷, interviews can be categorised into three groups: the standardized or structured interview, the unstandardized or informal interview and the semi-standardized or semi-structured interview⁴⁸. The first kind is very structured and facilitates a more systematic analysis. The second relies fully on spontaneous questions and is suitable for achieving relaxed settings, though coding is difficult. The third option, the semi-standardized interview, also referred to as the General Interview Guide Approach, is used in this essay and will therefore be explained in further detail⁴⁹.

The semi-standardized interview is a middle-ground between the other two alternatives. The researcher has control over the interview, while being adaptable to the responses of the interviewee⁵⁰. This kind of interview was deemed appropriate for this study for a number of reasons. The primary consideration was that all the interviewees came from different policy areas and each individual worked in a slightly different organisational structure (see *Introduction*). Thus, semi-standardized interviews allowed for different terminology to be used and the prioritisation of different questions. Exact pre-determined phrasings would not have allowed for this. Furthermore, the combined inductive and deductive approach used in this study (see above) was aided by an ability to follow themes which surfaced during the interviews. The drawbacks of semi-standardized interviews are a lack of consistency and, similar to unstandardized interviews, more challenging codification process⁵¹. My awareness of this led me to conduct the interviews in as much the same thematic order as possible, and be aware of this potential complication in the coding process. As Berg puts it: “questions are typically asked of each interviewee in a systematic and consistent order, but the interviewers are allowed the freedom to digress”⁵².

2.7 Method of Analysis

⁴⁷ Dr Berg authored a number of volumes on qualitative research for Social Sciences. For more information, see: <http://www.pearsonhighered.com/educator/product/Qualitative-Research-Methods-for-the-Social-Sciences-8E/9780205809387.page>

⁴⁸ Bruce L. Berg, *Qualitative Research Methods for the Social Sciences*, fourth ed (Allyn and Bacon, 2001) 68-72

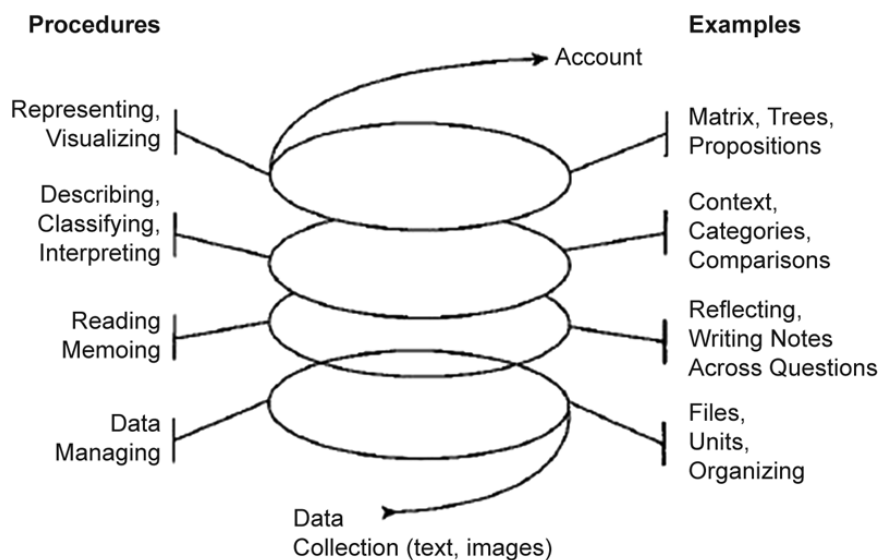
⁴⁹ Daniel W Turner III, “Qualitative Interview Design: A Practical Guide for Novice Investigators”, *The Qualitative Report* Volume 15 Number 3 (2010)

⁵⁰ Carter McNamara, “General Guidelines for Conducting Research Interviews”, *Free Management Library Online*, Accessed 3 April, 2014.

⁵¹ Turner, *Qualitative Interview Design*

⁵² Berg, *Qualitative Research Methods*, 70

There are a few main features prevalent in all methods of qualitative analysis⁵³. These features can be summarized as: organising the data, condensing the data into themes or categories using codes, and representing the data through a discussion or visual representation. All of these steps are present also in this study and will be expounded below (see *Qualitative Content Analysis*). The general data analysis process is illustrated by Creswell's *Data Analysis Spiral*. It explains how most qualitative research processes does not proceed in a linear fashion, rather, many aspects of the analysis are touched upon throughout the analysis process⁵⁴.

Source: Creswell, 2012.

2.7.1 Qualitative Content Analysis

This essay uses a qualitative content analysis, a method that aims to analyse the meaning of a text, rather than, e.g. its linguistic components, since this was better suited to the study's research questions⁵⁵. Creswell and Kvale and Brinkmann disagree on the terminology associated with the coding process. While Creswell uses *coding* and *categorising* interchangeably⁵⁶, Kvale and Brinkmann argue that there is a difference between the two terms⁵⁷. According to them, codification means attaching one or more keywords to a segment of text, whereas categorising means formulating a more systematic conceptualisation of the data which also may open the results up for

⁵³ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 179-213

⁵⁴ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 183

⁵⁵ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitative forskningsinterview*, 218-219

⁵⁶ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 184

⁵⁷ *Den kvalitative forskningsinterview*, 217-218

more quantitative analysis⁵⁸. For this study, most of the selected segments of text were coded and grouped into themes. Some segments received several codes. However, for certain themes the data was also categorised, when this was appropriate. This was mostly the case with segments relating to the theme of *Methods*. For example, the tables below represent examples of how categorisation was used and how codification was used. This dual approach was used to ensure a comprehensive analysis including all the data relevant to the essay's research questions.

Categorisation:

Use of EU Advocacy Tactics	Swedish Society for Nature Conservation	Africa Groups of Sweden	Swedish Sports Confederation
Inside Tactics	+	+	+
Outside Tactics	-	+	+

Codification:⁵⁹

Text segment	Code
"the easiest way in is through Swedish EU parliamentarians, as I see it"	Access, EU Centres of Power

2.8 Methodological Critical Awareness

2.8.1 Interviews

With all methodological decisions it is important to be aware of their inherent consequences. The predicaments of semi-standardized interviews have already been described above. As for interviews in general, one of the criticisms is that they may lose sight of context by only focusing on personal perceptions. According to Kvale and Brinkmann, this is a surmountable issue. They claim that qualitative interviews can prove an important foundation on which to build theoretical knowledge about larger, contextual concepts⁶⁰. This is also avoidable through a clear research question. This study uses individuals' testimony to discern both perspectives and information about, e.g. concrete advocacy actions. To combat the above-mentioned difficulty, this study uses a theoretical

⁵⁸ Den kvalitativa forskningsintervjun, 217-219

⁵⁹ Author's translation. Original quote: "den enklaste vägen in är genom svenska EU-parlamentariker, upplever jag det"

⁶⁰ Den kvalitativa forskningsintervjun, 281-283

framework which provides ample context and utilises in-depth interviews to allow the interviewees to fully develop their thoughts.

2.8.2 Language Choice

I deemed it important that the findings of this study would be available to as large an audience as possible, due to the subject matter and its European connection. If further research is to be done on this topic, my hope is that this study will be of some value. Therefore, this paper is in English, as this is no impediment to most Swedish readers, while the reverse is not the case. To preserve the exact intention of the interviewees, all quotations are included in their original Swedish form in footnotes. The Swedish transcriptions of the full interviews are also available in the *Appendices* of this paper. All translations have been made by the author of this paper.

2.8.3 Validity

There are many different perspectives on the concept of validity, far too many to go into detail in this paper. Briefly, I will use the definition provided by David Silverman⁶¹: “The validity of research concerns the interpretation of observations: whether or not ‘the researcher is calling what is measured by the right name’”⁶². The validity of this essay was increased by several steps. Firstly, a clear connection between the themes and the theoretical framework was established (see *Operationalisation of Theoretical Framework*). Then, a correct ethical conduct in the interview process was followed⁶³. Further, this study provided transparency about the interview process and the transcription process (see *Interview Process*). Finally, a logical and clear connection between the analysis and discussion to the research questions and empirical data was maintained (see *Chapter 4 and Chapter 5*)⁶⁴. All of these steps have been illustrated by linking relevant headings of the paper and in the relevant sections providing critical awareness of the research processes.

2.8.4 Reliability

Reliability relates to the consistency of the research results and their ability to be reproduced⁶⁵. The reliability of this essay has been increased by clearly explaining the systematic codification and

⁶¹ Dr Silverman has a Ph.D in Organisation Theory and aside from running research workshops he has also authored works on qualitative research. For more, see: <http://www.uk.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=500092>

⁶² David Silverman, *Qualitative Research*, third ed (SAGE Publications, 2011) 367

⁶³ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitativa forskningsintervjun*, 81-83

⁶⁴ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitativa forskningsintervjun*, 259-281

⁶⁵ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitativa forskningsintervjun*, 263

categorisation processes as well as including the interview guide and full transcriptions of all interviews. Triangulation is a methodological tool for ensuring validity and reliability⁶⁶. However, due to the scope of this essay, data triangulation was not used. Also, since this paper does not have a co-author, researcher triangulation was not possible, though input from supervisors and peers has been gladly accepted. However, total reliability may not always be desirable. Firstly, it is difficult, or even impossible, to reproduce the social and physical context of an interview exactly. Secondly, a researcher's personal style of interviewing and experience with the subject matter can be a valuable resource⁶⁷, which concurs with the constructivist epistemological assumptions of this study.

2.8.5 Representativity

To ensure a high degree of representativity among the selected organisations and individuals, they were selected from different policy areas. In addition, each organisation had to fulfill certain representative requirements such as being deemed qualified and representative by the Swedish government, e.g. by receiving government grants with such conditions. For more on this, see the headings *Sampling* and *Selection Criteria*.

2.8.6 Generalisability

The final issue of validity has to do with the perceived challenges of generalising results of this study's type of qualitative research⁶⁸. Whether research ought to be generalised or not can be debated⁶⁹, though for case studies this is a relevant issue. However, what does generalisability mean for case studies? True, case studies are not able to provide *statistically generalised* results, i.e. produce frequencies and results which are valid under different circumstances. Instead, case studies are able to be *analytically generalised*, i.e. from a single case explore and generalise theories which are of greater relevance⁷⁰. Considering this definition, and the steps taken to ensure the validity, reliability and general transparency of the research process, this study claims that the results produced herein have the potential to be developed in the future and may be analytically generalised to concern the wider Swedish civil society.

⁶⁶ Triangulation is a form of "multiple operationalism" which can involve using multiple data collection technique, multiple theories, multiple researchers and multiple methodologies in various constellations (Berg 2001, 5).

⁶⁷ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 244-255

⁶⁸ Berg, *Qualitative Research Methods*, 232

⁶⁹ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitativa forskningsintervjun*, 280

⁷⁰ Yin, *Case Study Research*, 15

CHAPTER 3, OPERATIONALISATION

3.1 Operationalisation of the Theoretical Framework

In qualitative research, operationalisation requires agreeing on the meaning of a concept within the parameters of a specific case of research⁷¹. For this study, it means the transformation of theoretical knowledge into the basis for empirical data and analysis. In other words, the deductive case themes which formed the basis of the interviews and their analysis will be defined and explained below.

The following themes are connected: available access and resources will likely influence the choice of advocacy method, for example. The linkage between these themes further validates their relevance for this research and their symbiosis may be of interest for future research. For more information on the concrete operationalisation of these themes in the interview, see *Appendices*.

3.1.1 Access, or Windows of Opportunity

The Swedish Research Council's report on the current state of civil society research briefly mentions the issue of institutional access, or *windows of opportunity*, to the EU that is available to CSOs⁷². Chalmers⁷³, in his paper on informational lobbying strategies, describes access as involving "the right people in the right places at the right time"⁷⁴. Clearly, access is important for influencing policy. On the subject of the availability and quality of access, however, the scientific community offers differing opinions. Some researchers believe that the EU has radically improved CSOs' access to its institutions⁷⁵, particularly through the Commission's work with civil society consultations⁷⁶. Others have a more critical view of these windows of opportunity, suggesting that they fulfill a perfunctory role. These researchers claim that not only are the new channels of influence ineffective, but they are designed to placate criticism from the civil society⁷⁷. To summarize, organisations' access to the EU is an important part of their advocacy work.

⁷¹ Berg, *Qualitative Research Methods*, 25-26

⁷² Vetenskapsrådet, *forskningen om civilsamhället*, 47-48

⁷³ Dr Chalmers is a lecturer in International Politics and has written several publications on the EU and transnational interest group politics. For more, see: <http://socialsciences.leiden.edu/politicalscience/organisation/faculty/chalmers.html>

⁷⁴ Adam William Chalmers, "Trading information for access: informational lobbying strategies and interest group access to the European Union", *Journal of European Public Policy*, 20:1 (2013) 41

⁷⁵ Kim D. Reimann, "A View from the Top: International Politics, Norms and the Worldwide Growth of NGOs", *International Studies Quarterly* 50:4 (2006) 51-52

⁷⁶ The European Commission consults with a wide variety of interests: CSOs, NGOs, regional authorities, employer organisations', companies, etc. For more, see European Commission Communication, *Consultation Guidelines* (2002).

⁷⁷ Vetenskapsrådet, *forskningen om civilsamhället*, 47-48

Considering this, and the scientific disagreement on the quality of access, it was deemed an important theme of this study's theoretical framework.

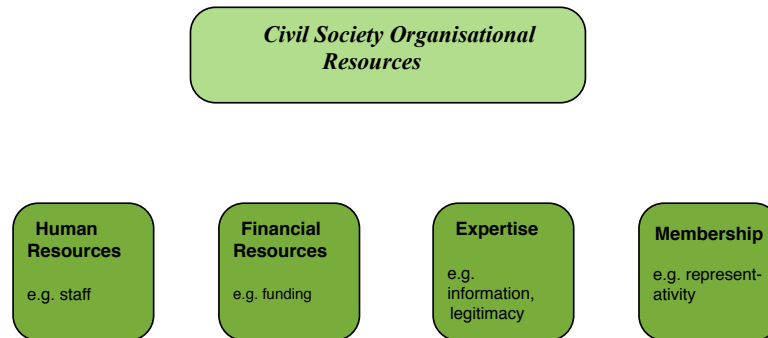
3.1.2 Resources

Another highly relevant theme is the issue of resources. An organisation's resources will affect the characteristics of their advocacy, which is the primary focus of this study⁷⁸. So what are the resources exactly? To recount them all would be impossible for a study of this scope. Therefore, a selection of four of the most important resources for CSOs has been included. This selection is primarily based on two concurring sources, Mahoney's article on lobbying in the Journal of Public Policy, and the European Parliament's Library Briefing on lobbying.

The four main pillars of resources selected are: *human resources*, *financial resources*, *expertise* and *membership*. The first two categories are recognisable from traditional Economic Theory. In the case of this study, human resources refers to an organisation's advocacy staff, and financial resources means all forms of an organisation's funding for advocacy. Human and financial resources of CSOs have been shown to correlate and both have an impact on advocacy characteristics, e.g. how many policy issues an organisation can tackle or towards how many targets advocacy can be aimed⁷⁹. The third and fourth pillars, expertise and membership, are also closely connected as they affect the legitimacy and representativity of an organisation's advocacy. To quote the European Parliament's Library Briefing: "When talking about lobbyists' resources, the first thing that comes to mind is financial means. However, several other resources play an important role: legitimacy, expertise and information. In particular, information, expertise and legitimacy can be used in exchange for access and influence from decision-makers". To summarize, all of these resources are important for the characteristics of advocacy. In addition, they are closely connected to the other themes of this framework, i.e access, networks, advocacy methods, etc.

⁷⁸ Christine Mahoney, Lobbying Success, 41

⁷⁹ Christine Mahoney, Lobbying Success, 41

Source: Author, 2014⁸⁰

3.1.3 Methods of Advocacy

Perhaps the most central theme regards methods of advocacy. This study aims to discern which advocacy methods are favoured by the interviewees and their organisations and gain an understanding of why their chosen methods are used. Why is more exhaustive information on advocacy methods of interest? According to a comprehensive survey⁸¹ conducted by Chalmers on informational lobbying strategies, the relevance of advocacy methods is clear. As he expresses it: “to turn a phrase, when it comes to gaining access to the EU, the medium is more important than the message”⁸².

So what are some examples of methods used in the civil society sector? Well, methods of advocacy range from the simple to the complex. Some methods require fewer resources and less organisation such as phone calls or online campaigns. Others necessitate more effort, such as public debates intended to both inform and influence policy-makers⁸³. Through his survey, Chalmers found that evidence-based lobbying and providing information to policy-makers was an extremely important component of an advocacy method. He states: “In fact, NGOs most frequently provide information about the social impact of a proposal, followed closely by information about feasibility. NGOs are not, contrary to assumptions /.../, limited to providing information about public opinion /.../.”⁸⁴. In

⁸⁰ Creswell (2012, 187-188) argues the importance of visualising data, which is why I have included this and other images and tables throughout this paper for clarification purposes.

⁸¹ Involving 64 interviews and a large-scale online survey of 308 interest group representatives (Chalmers 2012, 44)

⁸² Chalmers, Informational lobbying strategies, 41

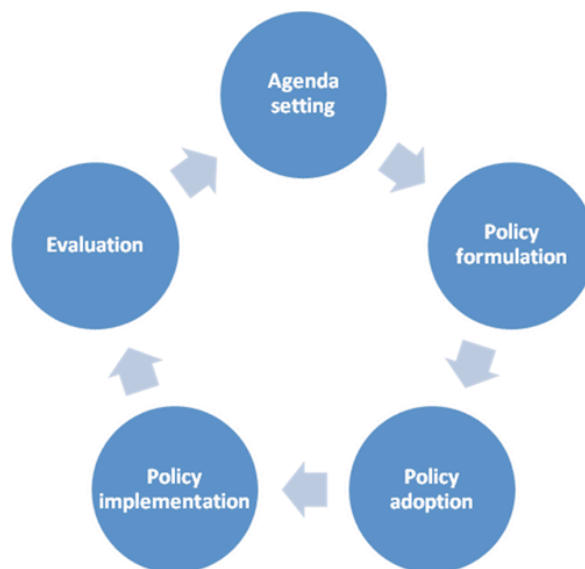
⁸³ CONCORD Sweden, Att påverka EU:s utvecklingspolitik - en guide (Stockholm, Sweden, 2012).

⁸⁴ Chalmers, Informational lobbying strategies, 51

other words, according to research, together with using a variety of different advocacy tactics or approaches, the majority of organisations' advocacy work seems to focus on providing policy-makers with relevant information (for more on the importance of expertise, see *Resources*).

Another related aspect differentiation of advocacy methods into *outside tactics* or *inside tactics*. Outside tactics are methods which involve mobilising an organisation's member-base. In other words, this includes individuals from outside of the policy community influencing policy-makers. Inside tactics refer to the advocacy methods used by an organisation's staff directly towards policy-makers, i.e advocacy measures from within the policy community^{85 86}.

Finally, there is also the matter of what part of the *policy process* an advocacy method is aimed at. This has been included to gain a deeper understanding of the implementation of methods. There are a number of different definitions of what a policy process looks like. For this study, Knill and Tolsun's was used, as it is inclusive enough to be generally applicable to the selected organisations' work, yet retains the commonly accepted vital elements⁸⁷.

Source: Based on Figure 20.1 in Knill and Tolsun (2008)

⁸⁵ Chalmers, *Informational lobbying strategies*, 40

⁸⁶ See also the European Parliament's Library Briefing on Lobbyism (2013).

⁸⁷ Christopher Knill and Jale Tolsun, "Policy Making", (Working Paper, University of Konstanz, 2008) 10

3.1.4 The EU Centres of Power

The Democracy Policy Council offered certain pieces of advice for interest groups' advocacy in their 2011 report on EU lobbyism. One suggestion was for organisations to shift their focus towards what was referred to as the new centres of EU power - the European Parliament and the European Council. This was recommended instead of focusing solely on the more traditionally important institutions, the European Commission and the Council of the European Union⁸⁸. Considering the above-mentioned theme of access, towards where an advocacy action is aimed is also an important characteristic relevant to this study's research questions⁸⁹.

3.1.5 Organisational and Personal Experience

The main value of conducting interviews is the ability to understand the world based on the interviewees' perspectives and experiences⁹⁰. The experiences of the organisations and the interviewees was naturally present throughout the interviews. Even so, the topic of experiences was included as its own theme to establish the development of the advocacy work over time and elucidate certain points. The personal experience of the individual advocacy experts also merited closer attention since the research programme funded by the Swedish government, *The Europeanisation of the Swedish civil society's organisations*, has produced early findings which state the importance of individual actors. They have posited that individual actors have a significant affect on an organisation's europeanisation and that only a few key individuals have the required knowledge and experience to work with the EU⁹¹.

3.1.6 Networks

Another recommendation from the same report was for Swedish interest groups' advocacy work to work together with other similarly minded organisations in coalitions and networks⁹². This

⁸⁸ Demokratirådets, *Makten i Europa*, 117-118

⁸⁹ The exact phrasing of this theme in the interviews was left broad to be inclusive. For example, one organisation had advocacy experience of working towards the European Economic and Social Committee, which is not an actual EU institution, merely a consultative body.

⁹⁰ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitativa forskningsintervjun*.

⁹¹ "Forskningen om svenska civilsamhället", Swedish Government's Webpage, <http://www.regeringen.se/sb/d/12194/a/225737>

⁹² Demokratirådets, *Makten i Europa*, 117-118

recommendation is supported not only by the civil society community itself⁹³ but also by the extensive research on this topic⁹⁴. Networks are an important characteristic for several different reasons. Firstly, they may fulfill advocacy or information functions for the organisations themselves. Secondly, research has shown that institutions such as the Commission or the European Economic and Social Committee prefer contact with confederations of associations and large NGO-networks⁹⁵. Considering that networks therefore are important to both the organisations themselves and the system they are trying to influence, they were included as a theme of the theoretical framework.

3.2 Selection Criteria

To determine that the interviewees and the organisations they represented were suited to provide the empirical data which would be of relevance to this study, a number of selection criteria were devised for the sampling. It is important to note that what makes the selected organisations representative depends on different factors. Each organisation's and individual's suitability will be argued in *Selected Organisations and Interviewees*.

3.2.1 Organisation Selection Criteria

3.2.1.1 Civil Society Organisations

The first criterion was naturally that the organisations involved must be able to be considered to be civil society organisations. For a more detailed description of what this definition involves, see *Terminology and Context*. This has also meant that the selected organisations have been cause groups⁹⁶, i.e. groups representing a belief or principle with an all-inclusive membership⁹⁷. It could also be mentioned that while the principle of *non-profit* is not included as a selection criteria for this essay, it has been taken into account in the selection process. Like most definitions connected to the third sector, the definition of what constitutes a non-profit is contentious. Since it is not of vital importance to this essay and my selection criteria, a discussion of this matter will be omitted.

⁹³ CONCORD Sweden, Att påverka EU:s utvecklingspolitik - en guide

⁹⁴ For more, see Ruzza (2004).

⁹⁵ Finke, Civil Society participation, 18

⁹⁶ Rather than sectional groups which represent specific interests of particular sectors of society, e.g. employers' organisations.

⁹⁷ European Parliament Library Briefing, Lobbying the EU institutions.

Instead, it can summarily be stated that the selected organisations are not driven by profit or commercial interests.

3.2.1.2 Swedish Office

Another criterion was that the selected organisations must have a Swedish office and employ at least one Swedish staff member. In other words, there had to be some nationally recruited staff, rather than solely staff imported from outside of Sweden. The reason for this criterion is that since the aim of the study is to research Swedish organisations, the organisations in question had to be a fixture of the Swedish CSO community. To be fully immersed in this community, I reasoned, the organisations had to have some sort of permanent presence in the country. Further, they must employ staff familiar enough with the community to be a representative sample and have some degree of personal authority on the subject matter.

3.2.1.3 Independent Organisations

Another selection criterion was that the organisations must be independent organisations. This excluded networks from the sample population. While the organisations were free to be members of networks or national offices of international organisations, they could not solely operate as networks themselves. The reasons for this criterion are similar to the ones above. To gather the perspectives of individual Swedish organisations, the inclusion of networks would skew the results and create a heterogenous sample group. To add to this, networks have a different organisational structure and a different operationalisation of advocacy. While Swedish-based networks also have to work in the Swedish CSO environment, it is a reasonable assumption that they have different resources and different perspectives to that of individual organisations.

3.2.1.4 Advocacy

The final, and perhaps most obvious, criterion was that the organisations must actually do work which involved some form of advocating their position towards the EU. While this is a fairly obvious criterion for this study, it is worth emphasising since many CSOs do not work actively with *affecting* policy, for various reasons. Some, particularly those who work with health policy, are more service-oriented. In other cases, it is a question of lack of resources. Since many organisations

rely on government grants, not all of which include funding for independent advocacy, their activities are curtailed by the guidelines of their state funding⁹⁸.

3.2.2 Interviewee Selection Criteria

The primary criteria for the selected individuals was that they had to work actively with advocacy activities. Due to the vast differences in organisational structure no specific titles or positions were used as criteria, instead function rather than form was prioritised. The interviewees had to be an agent of advocacy on behalf of their organisation and naturally, some of this advocacy work had to concern the EU. Again, due to the varying structure and resources of CSOs, no restrictions were made vis-a-vis the inclusion of national advocacy work in the interviewees' profession. Finally, in order for the interviewees to have some authority and perspective on some of the broader, more subjective, interview questions I looked for individuals with a minimum of two years' professional experience of working in the civil society sector⁹⁹.

3.3. Selected Organisations and Interviewees

3.3.1 The Swedish Society for Nature Conservation

The Swedish Society for Nature Conservation considers itself Sweden's oldest environmental organisation and today represents around 200,000 members. Their interests include wide policy areas such as chemical products, the impact of traffic on the environment, and energy policy¹⁰⁰. It is an organisation with an expertise in their field and a significant experience of advocacy work. The current Director of the Society, Mikael Karlsson, is also the President of the EEB, the European Environmental Bureau¹⁰¹. Their experience, expertise and European connections made them a suitable sample.

3.3.1.1 Svenne Junker

⁹⁸ CONCORD Sweden, *Advocacy and Shaping Public Opinion on Development Issues - the Swedish Information Grant from a European Perspective* (Stockholm: Sweden, 2013)

⁹⁹ Due to the scope of this study, other variables concerning the interviewees such as gender, age, and ethnicity were not included. This may be of interest to the reader and the subject of future inquiries with a different research aim.

¹⁰⁰ The Swedish Society for the Conservation of Nature, Official Webpage, Accessed 20 May, 2014, www.naturskyddsforeningen.se

¹⁰¹ Svenne Junker, interview by the author, Stockholm, Sweden, 6 May, 2014

Svenne Junker is an Expert Advisor on Socio-Economics, Environmental Management and EU-policy. Coming from a background in PR and EU-lobbying, Junker has also completed a doctorate in Business Administration, focusing on EU decision-making processes.

3.3.2 The Swedish Sports Confederation

The Swedish Sports Confederation is an umbrella organisation for Swedish sports associations and claims to officially represent the entire Swedish sports movement towards the Swedish government and other authorities. Because of their relationship with the government, their experience of international and European policy work, along with their high representativity as one of the largest social movement in Sweden they were an appropriate selection for this essay¹⁰².

3.3.2.1 Helena Carlsson

Helena Carlsson is a Sports Policy Advisor with a Master's degree in Social Sciences from Lund University. In addition to her work for the Sports Confederation, which included a posting in Brussels to work directly with advocacy in relation to the European Commission's Green Paper on sport, she is also the Secretary General of ENGSO, the European Non-Governmental Sports Organisation.

3.3.3. The Africa Groups of Sweden

The Africa Groups of Sweden are a politically independent organisation founded in the 1970s. Apart from being active in Sweden, the Africa Groups also have partnerships with organisations in five south African countries. In Sweden, they carry out information work and advocacy work on a national and EU level¹⁰³. While they are a somewhat smaller organisation considering membership¹⁰⁴, half of their staff operates in Southern Africa in close collaboration with their partner organisations. Naturally, this increases their credibility as an organisation. Furthermore, they are one of few organisations which receive direct funding from the Swedish government through the Swedish Agency for Development Cooperation's¹⁰⁵. This means that the Africa Groups have fulfilled the government's standard of expertise, legitimacy and representativity.

¹⁰² The Swedish Sports Confederation, Official Webpage, Accessed 19 May, 2014, www.rf.se

¹⁰³ The Africa Groups of Sweden, Official Webpage, Accessed 20 May, 2014, www.afrikagrupperna.se

¹⁰⁴ Which according to their webpage is around 1300 members (2014).

¹⁰⁵ "Stöd till svenska organisation genom avtal om rambidrag", Swedish International Development Cooperation Agency Webpage, Accessed 21 April, 2014, <http://www.sida.se/Svenska/Samarbetspartner/Civila-samhallet-organisationer/Om-samarbetet-med-det-civila-samhallet/Stod-till-svenska-organisationer-genom-ramavtal/>

3.3.3.1 Marja Wolpher

Marja Wolpher is a Thematic Officer for Democracy and Popular Influence. Apart from working with natural resources and trade policy, she is the organisation's expert on the EPA, the European Partnership Agreements¹⁰⁶. Wolpher, who has worked in the civil society sector for over a decade, is also active on behalf of the Africa Groups in a number of EU networks.

3.4 Interview Process

My interview process closely followed the seven stages outlined by Kvale and Brinkmann, namely: thematisation, planning, conducting interviews, transcription, analysis, verification and reporting¹⁰⁷. The first stage of my interview preparation revolved around determining my research questions, studying relevant research, and constructing themes around which I formulated an interview guide. Before conducting the interviews, I had the advantage of practicing interviewing techniques in seminars and submitting my interview guide for feedback from my supervisor and peers. Immediately preceding the interviews, all interviewees were contacted with a brief description of the interview's themes, the likely length of the interview, and a request for permission to record the interview. McNamara's eight principles for interview preparation were also followed. An appropriate setting was chosen and the purpose and length of the interview was explained. The interviewees all had my contact information and were asked if they were satisfied with the discussion at the start and finish of each interview¹⁰⁸. All interviewees agreed to the use of their personal information in this essay, as well as having the interviews recorded. A criticism of transcribed interviews is that they only focus on verbal cues, rather than including physical ones¹⁰⁹. This is the case in this study, since interpreting physical interaction opens the results up to another level of subjectivity. Also, this would have required more analysis than this study had resources for. The interviews took place during the beginning of May 2014 in Stockholm, Sweden, and were around one hour long, ranging from roughly 45 minutes to an hour. This length was appropriate for my research questions, and in concurrence with recommendations in methodological literature¹¹⁰.

¹⁰⁶ The EPA, or the Economic Partnership Agreements, are trade and development agreements negotiated between the EU and African, Caribbean and Pacific regions engaged in a regional economic integration process.

¹⁰⁷ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitative forskningsintervju*, 36

¹⁰⁸ McNamara, *General Guidelines for Research Interviews*

¹⁰⁹ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitative forskningsintervju*, 314

¹¹⁰ Berg, *Qualitative Research Methods*, 80-81

Since the interviewees graciously offered that amount of time it allowed for a deeper discussion of their advocacy.

3.5 Interview Guide Construction

As mentioned in *Chapter 2*, this paper favours a semi-structured interview approach. Therefore, an interview guide was used. As is common with this particular interview approach, an identical thematic order was followed, while the exact wording of questions and time spent on each theme varied. The design of this interview guide can be seen in the *Appendices* of this essay. To describe it briefly, the interview guide commences with short demographic questions about the interviewee, as is recommended by most researchers¹¹¹. Following this, questions regarding the central themes were posed. In the interviews for this study, a mixture of various types of questions were used while gauging the effect they had on the interviewee so as not to overstep any ethical bounds. Examples of the types of questions include essential questions¹¹², probing questions¹¹³ and throw-away questions^{114 115}. Furthermore, a conscious effort was made to word the questions affectively, avoiding double-barrelled questions and complex phrasing wherever possible.

3.6 Content Analysis Process

My content analysis process began with transcribing the interviews. In keeping with the chosen type of analysis (focused on meaning rather than linguistics) the transcription of the interviews was done in written language rather than spoken. This raises issues of validity as well as ethical concerns, which have been taken into account. On the whole, the advantages, both ethically and stylistically, outweighed the disadvantages of this method¹¹⁶. During each interview, I took field notes which were reviewed throughout the transcription process.

To begin the process of analysis, I immersed myself in the empirical data¹¹⁷. During this process I also began taking additional notes as I noticed patterns and differences develop. Following this, I

¹¹¹ See both Berg and Kvale and Brinkmann.

¹¹² i.e. questions concerning the focus of the study

¹¹³ i.e. questions attempting to draw out more information from the interviewees

¹¹⁴ i.e. questions (often of a demographic nature) used to develop rapport between the interview and interviewee

¹¹⁵ Berg, *Qualitative Research Methods*, 78-79

¹¹⁶ Kvale and Brinkmann, *Den kvalitative forskningsintervjun*, 193-203, 300

¹¹⁷ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 183

began to identify my units of analysis, and selected segments of text from each interview which were eventually categorised into themes. As previously mentioned, some themes were predetermined, e.g. the theme of advocacy methods. Other themes developed during the content analysis process, e.g. the theme regarding the role of individual actors. This flexibility in the coding process is recommended by Creswell¹¹⁸. Finally, I was able to formulate a discussion concerning my data results. Throughout this process, there was a continuous relationship between my themes and the data to ensure that they were indeed founded on the empirical material¹¹⁹. The discussion and analysis were contextualised by my theoretical framework and other academic research.

¹¹⁸ Creswell, *Qualitative Inquiry & Research Design*, 185

¹¹⁹ Berg, *Qualitative Research Methods*, 248

CHAPTER 4, EMPIRICAL RESULTS

4.1. Access or Windows of Opportunity

The interviewees had varying opinions on the topic of access. The data suggests that reasons for this may be dependent on their specific policy issue the stage of the policy cycle the issue was in. This is exemplified by Carlsson¹²⁰, who perceived that she had relatively open access to different levels of the Commission when working with the issue of non-profits and VAT, but admitted that that was likely due to the Green Paper process underway at the time. On the other hand, Wolpher¹²¹ had a more critical opinion of the access available to CSOs. However, her policy issue is the EPA, an area which involves a great deal of commercial interest and ideological complications due to the connections to free trade. Another important point stated by Wolpher, is that while access may be available, the *value* of that access may be questioned. According to her, the Commission's consultations with the civil society feel like they are more for show, with the hopes of placating CSOs rather than fulfilling a purpose of inclusion. As she puts it: "these civil society dialogue meetings feel like...well, like a joke".¹²² Junker¹²³ stated that he agreed that the Commission had a large programme for including the civil society, but landed somewhere in the middle on his opinion of access, explaining: "we don't have a great amount of influence, but we have a *little* influence over what happens at an EU-level, anyway."¹²⁴ All interviewees agreed that the most accessible part of the EU for them as CSO representatives was the European Parliament, specifically Swedish MEPs. For more on this, see *EU Centres of Power*.

4.2 Resources

All respondents agreed that besides human and financial resources, their policy expertise and their representative qualities were important resources. As Carlsson expressed it: "We are absolutely the largest people's movement, and that gives us both strength and weight /.../ I think that is our strength outside of Sweden's borders as well."¹²⁵ The Africa Groups' partnership with the Global

¹²⁰ Helena Carlsson, interview by the author, Stockholm, Sweden, 9 May, 2014.

¹²¹ Marja Wolpher, interview by the author, Stockholm, Sweden, 9 May, 2014.

¹²² Original quote: "de här civilsamhällesdialogsmötena känns ju som en...ja, som ett skämt."

¹²³ Junker, interview by the author

¹²⁴ Original quote: "/.../ vi har inte något stort inflytande, men vi har ju i alla fall lite inflytande över vad som händer på EU-nivå."

¹²⁵ Original quote: "Vi är den absolut största folkrörelsen, och det gör att vi får både styrka och tyngd /.../ Det tror jag är vår tyngd utanför Sveriges gränser också."

South was also an important resource for them¹²⁶. As for personnel resources, despite the organisations' difference in size, structure and funding, they all shared one commonality - each of the interviewees was alone in working with EU advocacy. While they all had some form of supervisor and received input from colleagues in policy matters, they were the only staff members at their organisations responsible for carrying out and organising EU advocacy.

In addition to limited personnel resources, the financial resources for EU advocacy were in most cases also limited. Wolpher explained that in their case, all EU advocacy had to be financed with their own means since their government grant, which amounts to 90% of their financial resources, does not permit organisations to use those funds for advocacy work, only for public information work. This, coupled with the fact that the EPA are not an easy policy issue to market to potential donors, means that their financial resources for EU advocacy are restricted. While all the organisations had some form of experience with EU-financing, all of them having at least applied for EU-funding at some point, none claimed it was a major influence on their organisation's decision on choosing to do advocacy work towards the EU.

4.3 Advocacy Methods

The interviewees gave a variety of examples of advocacy methods used by their organisation, ranging from relatively simple actions to larger campaigns. Popular methods appeared to be publishing reports, organising public meetings with EU decision-makers, and giving official input to ministries of the Swedish government. The table below lists the different advocacy methods which came up during the interviews, though each organisation may well use many others in addition. All interviewees gave the impression that the type of advocacy methods used was dependent upon the policy issue at hand. However, certain distinctive qualities were discernible. The Africa Groups seemed to favour petitions and pledges¹²⁷ to a greater extent than the Sports Confederation¹²⁸, for example. The Society for Nature Conservation, on the other hand, organised many of its advocacy efforts around larger EU events, such as elections to the European Parliament and the Swedish Presidencies of the Council of the European Union¹²⁹. All the organisations, however, had significant contact with the Swedish government.

¹²⁶ Wolpher, interview by the author.

¹²⁷ Wolpher, interview by the author.

¹²⁸ Carlsson, interview by the author.

¹²⁹ Junker, interview by the author.

Finally, the majority of all advocacy efforts were inside tactics. The Society for Nature Conservation had not used outside tactics for its EU advocacy, only their national advocacy, while the other two had. The Africa Groups started a postcard petition which eventually culminated in a few of its members initiating a trip to Brussels to hand over 2200 postcards to Swedish MEPs in person. The Sports Confederation managed to encourage 600 members to write to the European Commission and explain what kind of effect the introduction of having to pay VAT would have on their organisations. Despite these two successful public campaigns, both Carlsson and Wolpher stated the challenges of using outside tactics. The difficulty lies not only in stimulating engagement for EU-related issues among their members, but also in trying to explain to the public what they themselves describe as complicated issues. Further, as Junker puts it, there is a low level of understanding of how the EU works, as well as outright EU-scepticism among many of their members.

Examples of Advocacy Methods used by the Interviewees
Debate articles, letters
Seminars, debates, hearings, etc.
Reports, publications
Evaluations and monitoring of Swedish MEPs
Social media
Public petitions
Pledges for politicians
Contact with the European Commission (consultations, contact with Commissioners and their staff)
Contact with Swedish ministries (in connection to meetings of the Council of the European Union)
Contact with the Swedish Representation in Brussels
Contact with the European Economic and Social Committee
Contact with the European Parliament (primarily Swedish MEPs)

Source: Author, 2014.

4.4 EU Centres of Power

Overall, the organisations represented by the interviewees seem to favour courting the European Parliament, the European Commission and the Council of the European Union. This is likely a natural extension of these institutions' involvement in the EU's decision-making process. Out of these three institutions, the interviewees appear to have the closest connection to the European

Parliament. Carlsson speculates that this is a result of the increased powers given to the Parliament following the Lisbon Treaty and points out that while it is easy to underestimate the Parliament, they are an influential advocacy partner.

Perhaps the most interesting aspect of the advocacy aimed at the Parliament is the fact that it is primarily focused on Swedish MEPs, rather than party groups or relevant MEPs of other nationalities. The same connection to the national dimension is found in the relationship the organisations have or desire with the Swedish Permanent Representation to the EU. This is perhaps not surprising due to a supposed like-mindedness of organisations, politicians and officials of the same nationality. However, the interviewees appear to be aware of potential drawbacks of this national focus. Junker laments the lack of a relationship with the European party groups, who, he argues, do a fair amount of policy-shaping and agenda-setting in the Parliament. Carlsson also warns against being too “patriotic”¹³⁰ and explains the importance of sometimes “europeanising”¹³¹ the policy issues to have a more general appeal.

4.5 Organisational and Personal Experience

For all the organisations, working with EU advocacy is a relatively recent development, at least in comparison to their national advocacy work which is more firmly rooted in their respective organisations. Before the Africa Groups started working with the EPA around 2005, they had no experience of working with EU advocacy¹³². For the Sports Confederation, their EU advocacy began in 2007, the first time sport became its own policy area in the EU¹³³. For the Society of Nature Conservation it was not until the 2000s that they began to work properly with EU issues, largely due to the influence of their current Director, Mikael Karlsson. In 2004 they commissioned their first evaluation of Swedish MEPs, an important part of their current EU advocacy work¹³⁴.

None of the interviewees felt the personal need for further training in EU advocacy work, feeling that they had sufficient experience. However, Carlsson states that the theoretical picture she had of the EU before working in Brussels differed from her actual experience which was a good deal more

¹³⁰ Original quote: “patriotisk”

¹³¹ Original quote: “europeisera”

¹³² Wolpher, interview by the author.

¹³³ Carlsson, interview by the author.

¹³⁴ Junker, interview by the author.

positive. Carlsson further states that she believes there is a great deal of variation of the EU knowledge in Swedish civil society. She adds that the first introduction to the EU is “often that there’s money, or that something’s gone wrong, not that you see the EU as a source of opportunity /.../”¹³⁵. Furthermore, she believes there to be misconceptions about EU advocacy as being more bureaucratic than it is and that money is a requirement for successful advocacy measures. Junker believes that people have trouble understanding how the EU works, calling it a complex organisation. Wolpher believes that in the Swedish CSO community there is low level of awareness of *how* to work towards the EU and *how* to advocate on an EU-level. To remedy this, she thinks a deeper knowledge is required.

4.6 Networks

Each organisation is a member of several CSO networks, though the extent to which they participate actively in these networks differs depending upon the network, the policy issue and the organisation. The many advantages of working in networks are clear, and there is a consensus among the interviewees what these are. One advantage is that the networks bring with them valuable advocacy connections. Since many of the networks are Brussels-based they also provide information about what is happening on the ground and have an easier time cultivating personal connections. As Wolpher puts it: “So it’s 11.11.11¹³⁶ and APRODEV¹³⁷ who might be our way in, they have the connections with the Commission and so on.”¹³⁸ Furthermore, advocacy networks send a stronger message and increase the legitimacy of a position when working towards the EU institutions¹³⁹. Another advantage is the exchange of information and knowledge that passes through networks. Carlsson explains that one of the most challenging parts of her profession is trying to comprehensively monitor the current political situation in the EU. She states: “Of course it is a really important aspect, that you help each other share the information and have the overarching perspective”¹⁴⁰. However, the interviewees also agree that there are difficulties with operating in a network structure. The amount of compromise required can be a challenge, not only when

¹³⁵ Original quote: “/.../ ofta att det finns pengar, eller att något har blivit fel, inte att man ser EU som en möjlighetsgörare /.../”

¹³⁶ The National Center for Development Cooperation, a policy network present in France and Belgium. For more information, see: <http://www.cncd.be>

¹³⁷ The Association of World Council of Churches, a development policy network. For more information, see: <http://www.aprodev.eu>

¹³⁸ Original quote: “Så det är 11.11.11 och APRODEV som kanske är vår väg in, som har kontakterna på Kommissionen och sådär”

¹³⁹ Wolpher, interview by the author.

¹⁴⁰ Original quote: “Så det är klart att det är en jätte viktig aspekt, att man hjälps åt att dela informationen och ha den övergripande insikten.”

negotiating a policy position but also in agenda-setting^{141 142}. In addition, it can consume a good deal of the organisation's time and resources¹⁴³. None of the organisations have any form of collaboration with opposing interests, so to speak.

4.7 Role of the Individual Actor

A theme which developed during the data analysis process was the role individual advocacy actors have in shaping their organisation's work. This is of course connected to the theme *Organisational and Personal Experiences*. Since this issue stood out so clearly in the research, I believed it merited additional mention. Due to the circumstances of being the only staff members working with EU advocacy, this result is perhaps to be expected. Yet according to the interviewees, this phenomenon goes beyond that. All the interviewees were either the first hire to work with EU advocacy, or their organisation had experienced some sort of gap or lull in their EU advocacy work when the interviewees were hired. Junker also describes how influential individuals in the organisation have steered the EU advocacy work and particularly credits current Director Mikael Karlsson as being a strong proponent of EU advocacy. Karlsson's involvement with the European Environmental Bureau has strengthened the Society of Nature Conservation's connection to this particular network. Carlsson also sees this pattern in the Sports Confederation. Yet she points out that advocacy work is individualised by nature, since it depends upon personal contacts. However, she is currently working with developing a structure for their EU advocacy work, claiming: "when I walk away from the Sports Confederation and finish working here, I want there to be a structure and an established way of how this job should be done"¹⁴⁴. The worry about the lack of organisational structure is echoed by Junker who claims that if a few key individuals disappeared from the organisation, their knowledge of EU advocacy would have to be replaced for the work to continue.

4.8 Challenges

Finally, a theme developed during the research process concerning the challenges the organisations face in the future, as regards their EU advocacy work. Firstly, resources, primarily personnel and financial ones, may pose a future challenge due to their current limited quantity. Also, Wolpher expresses a wish to work more strategically in the future and develop further advocacy contacts,

¹⁴¹ Wolpher, interview by the author.

¹⁴² Carlsson, interview by the author.

¹⁴³ Junker, interview by the author.

¹⁴⁴ Original quote: "när jag går ifrån Riksidrottsförbundet och slutar, då vill jag att det ska finnas en struktur och en upparbetad form för hur det här arbetet ska drivas."

especially with the Swedish Permanent Representation to the EU and the Commission. Carlsson, on the other hand, explains that should the EU be granted further powers that would place a heavier burden on her organisation's resources and competencies. More EU regulation would change the nature of their work with sport policy and create completely different demands. Finally, Junker regrets the current restrictions on their advocacy work. They are largely limited to organising their advocacy in connection with larger EU events such as elections to the EU Parliament or Sweden's Presidencies of the Council of the European Union. This makes it difficult for them to follow long policy processes and remain active throughout the policy cycle. Junker also expresses a wish to expand their advocacy to include larger sections of the Parliament, but states that the level of such technical advocacy would require far greater resources than they currently possess.

CHAPTER 5, ANALYSIS

5.1 Access and Windows of Opportunity

The results concerning advocacy access to the EU were somewhat mixed and reflect the disagreement in the scientific community. One side (as mentioned in *Theoretical Frameworks*) feels there are valuable and institutionalised windows of opportunity available to CSOs, whereas the other side regards the existing windows as a placatory measure providing organisations with little actual access to dialogue with the EU institutions. Indeed, Wolpher (2014) even believed that these windows of opportunity served commercial interests better than those of the civil sector. In the end, one must consider the differing circumstances for the respective organisations' advocacy. One individual is working with highly contentious, commercial and political trade policy and another was in Brussels for a Green Paper process. This then is an interesting conclusion, namely that not only the type of policy issue, but the type of policy *process*, affects advocacy agents' perception of openness and access.

5.2 Resources and Challenges

Clearly, one of the most important circumstances of advocacy the data has revealed is the issue of resources. Financial and human resources require organisations to strategically plan their activities to maximise their advocacy impact¹⁴⁵. This correlates with research which states that resources have a significant influence on the advocacy *methods* of choice¹⁴⁶. All the interviewees have this lack of human resources in common, despite coming from differently structured organisations. Considering the size and national importance of the organisations, this fact speaks volumes about the prioritisation of EU advocacy. Considering these findings, I would argue that future studies ought to investigate further how an organisation's resources and internal organisation affect their advocacy. The different types of funding available for organisations to use for advocacy work is connected to this. In the Africa Groups' case, the absence of government funding for advocacy work opens up a debate as to the consequences this has for democracy and governance. Finally, the interviewees agree with the European Parliament¹⁴⁷ as to the importance of other, non-traditional resources such as expertise and their membership. The Africa Groups' have proved that for development organisations, for example, their connections to the Global South are a distinct strength. These other

¹⁴⁵ Wolpher, interview by the author.

¹⁴⁶ Christine Mahoney, *Lobbying Success*, 41

¹⁴⁷ European Parliament Library Briefing, *Lobbying the EU institutions*, 2013.

types of resources, some of which are perhaps exclusive to CSOs, and their role in advocacy ought to be investigated further. Chalmers' research on information strategies in lobbying is an interesting jumping-off point.

5.3 Advocacy Methods

The results of the study have answered the research questions concerning which advocacy methods organisations use and why. While different methods appear to be employed based on the policy issue and resources at hand, certain overarching similarities appear to exist. Contact with Swedish MEPs is prioritised, using established relationships with the Swedish government is common and use of public events is frequent. One of the more interesting aspects of the results concerning advocacy methods was the domination of inside tactics over outside tactics, despite two of the organisations having completed successful advocacy campaigns involving member participation. This finding appears to be in complete concurrence with what can be pieced together in available research. According to the Democracy Policy Council, tactics are connected to the issue of resources. They claim that outside tactics dominate because fewer resources are required¹⁴⁸. This is further supported by Mahoney, who calls outside tactics “specialized lobbying techniques”¹⁴⁹. On the other hand, the reasons the interviewees provided for this phenomenon primarily concerned a low level of interest and lack of knowledge about the EU among their own members and the public. This poses an interesting dilemma also described by many other researchers: namely that civil society organisations representative quality may be jeopardised if their own members struggle to involve themselves in EU advocacy.

5.4 EU Centres of Power

The results of this study clearly show a preference among the organisations for working towards the Parliament, the Council and the Commission. These results are interesting to juxtapose to the Democracy Policy Council's recommendations, which state that CSOs also ought to focus on the European Council. None of the interviewees mentioned working directly with the European Council, only the Sports Confederation have a dialogue with the Prime Minister's Office and may through that office attempt to influence the European Council. Indeed, the report explains that Swedish organisations may have the most to gain by courting the six largest governments in the European Council rather than focusing on the Swedish government. This is an advocacy method

¹⁴⁸ Demokratirådets, *Makten i Europa*, 28

¹⁴⁹ Christine Mahoney, *Lobbying Success*, 41-42

which appears to be unused by Swedish organisations and perhaps should be explored more fully. However, based on my results I would suspect that in their current situations most Swedish CSOs would not have the resources to expand their advocacy work in such a manner.

The national dimension prevalent in the organisations' EU advocacy is also of great interest and could be explored further. Finke¹⁵⁰ briefly mentions that some argue that the national origin of interest groups may explain some of the variation in advocacy¹⁵¹. This finding makes the case that forms of national research is required to discern whether the EU are being explored as a supranational platform in its own right or whether national paradigms predominate. If the latter is true, than it goes against the idea of a truly europeanised civil society.

5.5 Networks

There appears to be a scientific consensus as to the importance of networks, coalitions and collaborations between CSOs, which this study's findings also support. These results show that according to Swedish CSOs there are two main advantages to networks: increased advocacy influence and information sharing. However, this study also revealed the drawbacks to organising in networks, namely the compromises required and the resources demanded of individual organisations to participate. As Junker summarizes, organisations depend on the competency and resources of networks, yet the networks are also dependent upon active member organisations. These findings again deviate from the recommendations of the Democracy Policy Council¹⁵², who suggested unorthodox advocacy coalitions with opposing interests. None of the organisations engage in such a coalition, claiming that they cannot find common ground. This is an aspect of advocacy methods which could be explored further in future research.

5.6 Role of Individual Advocacy Actors

The most interesting development during my research process was the realisation of the importance which individual actors played in the advocacy process. This corresponds with the preliminary findings of the Swedish government's research project which states that a few key actors carry most of the weight of the EU advocacy. Perhaps, as Carlsson suggests, due to the nature of advocacy work this is a somewhat inescapable fact. Even if this is the case, the lack of personnel is clearly

¹⁵⁰ Finke, *Civil Society participation*, 8

¹⁵¹ For more on various theories on national routes of influence, see Greenwood (2007, 26-29)

¹⁵² *Demokratirådets, Makten i Europa*, 117-118

heightening the situation. Perhaps this reliance on individuals is a result of a relatively low level of knowledge of EU advocacy within the Swedish CSO community, or indeed a low level of interest for the EU in the Swedish society, as Junker suggests. Regardless, the consequences of this may be significant. If there is a lack of organisational structure, then it could have a detrimental effect on an organisations' advocacy work should the key individual disappear from the organisation. A suggestion based on the empirical findings of this essay would be, as Carlsson mentions to build a structure for the EU advocacy work, making the knowledge, contacts and experience of EU advocacy work more transferrable in case of personnel changes. This is certainly something which could be explored further by additional research.

5.7 Summary of Results and Analysis

<p>Access/Windows of Opportunity</p> <ul style="list-style-type: none"> -easiest access to Swedish MEPs -mixed opinions of access to the EC -access likely depends on the policy process of a specific issue 	<p>Resources</p> <ul style="list-style-type: none"> -one staff member responsible for EU advocacy -limited funding for EU advocacy -more resources for national advocacy -important "non-traditional" resources include: representativity, partner organisations, expertise and legitimacy
<p>Advocacy Methods</p> <ul style="list-style-type: none"> -debate articles, letters -seminars, hearings, debates -petitions and pledges -social media -evaluation of MEPs -publications, reports -contact with Swedish EU decision-makers -contact with EU institutions -inside tactics dominant 	<p>The EU Centres of Power</p> <ul style="list-style-type: none"> -European Economic and Social Committee -Swedish MEPs -Sweden's Permanent Representation to the EU -European Commission -Swedish Government Ministries -Swedish Prime Minister's Office
<p>CSO Networks</p> <ul style="list-style-type: none"> -networks membership common -most belong to several networks -coalitions with opposing interests rare -networks provide advocacy impact -networks provide information and knowledge exchange -networks require compromise and prioritisation -networks require resources, especially time and effort 	<p>Role of the Individual</p> <ul style="list-style-type: none"> -individual advocacy officials have a significant impact on shaping the advocacy work -organisational advocacy structure may be lacking -Directors and other supervisory figures have a significant role in shaping advocacy work

CHAPTER 6, CONCLUSION

6.1 Concluding Discussion

My research questions were to explore the circumstances which affect Swedish CSOs' advocacy towards the EU, paying special attention to methods, means and challenges. This was done through interviews concerning themes of access and window's of opportunity, resources, advocacy methods, the EU's centres of power, organisational and individual advocacy experience, networks and the role of individual advocacy agents. I believe that the results corresponded with the aim. Most findings corresponded with the framework of previous research, e.g. the domination of inside tactics over outside tactics. However, some findings were more unexpected and had little available pre-existing research to rest upon. Examples of this include the unique role of individual advocacy agents, the surprising lack of EU advocacy experts even in large organisations and the strong connection to the national dimension even in EU advocacy.

In conclusion, the results and analysis of this essay have presented a clearer picture of the current circumstances of Swedish CSOs' advocacy work. Their methods have been explored, and their strengths and weaknesses discussed. While Swedish organisations have limited resources for their EU advocacy, they employ a number of different advocacy methods towards many different parts of the EU. Mainly, they are focused on the three institutions which play the most important role in the EU's decision-making process: the Commission, the Council and the Parliament. They also aim their advocacy measures towards those parts of the Swedish government that can influence the EU, e.g. the Swedish Ministries. While their opinion of the Commission varies, the organisations all experience the easiest access to Swedish MEPs to whom they aim much of their advocacy measures. Some of the organisations' greatest strengths are their expertise, their involvement with networks and their representative quality. Some of their weaknesses are a dependency on key individual advocacy actors, a difficulty in stimulating public engagement for their EU advocacy issues and some future uncertainty concerning how their advocacy work will develop depending on EU institutional changes and access to future funding. To summarize, this study has further supported the limited research available on this subject, but brought many differing themes together into one, comprehensive case study to fulfill the requirement of providing a well-rounded look at the current state of affairs.

6.2 Future Research

As has been stated previously, the field of civil society advocacy towards the EU, while not entirely unexplored, is not well charted. I welcome further research into this topic as a whole, both of a quantitative and a qualitative nature. However, my own research has provided a few specific areas which I would like to see further explored. Firstly, a better understanding of the relationships between the different themes of this study and how they affect each other would shed more light on the complexity of the advocacy process. Secondly, more national research into Swedish CSOs' EU advocacy is required, such as the government-funded research programme *The Europeanisation of the Swedish civil society's organisations*. Sweden presents an interesting case due to its unique political environment and limited resources. In the future, a comparative study between EU advocacy in different EU member states would be very interesting and likely provide even more academic insight into advocacy matters. Furthermore, I would also like to see more internal investigation into these matters by the members of the CSO community themselves, and, should the resources exist, more efforts made to increasing awareness about EU advocacy along with more guides and instructions on how to lobby the EU institutions.

LIST OF REFERENCES

Primary Sources

Carlsson, Helena, interview by Linnéa Richardson, Stockholm, Sweden, 9 May, 2014.

Junker, Svenne, interview by Linnéa Richardson, Stockholm, Sweden, 6 May, 2014

Wolpher, Marja, interview by Linnéa Richardson, Stockholm, Sweden, 9 May, 2014.

Secondary Sources

The Africa Groups of Sweden, Official Webpage, Accessed 20 May, 2014

url: www.afrikagrupperna.se

APRODEV, Official Webpage, Accessed 20 May, 2014.

url: <http://www.aprodev.eu>

Bergström, Göran, and Boréus, Kristina, *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*, third ed., edited by Bergström, Göran and Boréus, Kristina, (Lund: Studentlitteratur, 2012).

Berg, Bruce L., *Qualitative Research Methods for the Social Sciences*, fourth ed (Allyn and Bacon, 2001).

Boris, Elizabeth and Mosher-Williams, Rachel. "Nonprofit Advocacy Organizations: Assessing the Definitions, Classifications, and Data", *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 27(4) (1998), 488-506, doi: 10.1177/0899764098274006

Chalmers, Adam William. "Trading information for access: informational lobbying strategies and interest group access to the European Union", *Journal of European Public Policy*, 20:1 (2013), 39-58, accessed 15 March, 2014, doi: 10.1080/13501763.2012.693411

CNCD, 11.11.11, Un Combat de Pleins Droits, Official Webpage, Accessed 20 May, 2014.

url: <http://www.cncd.be>

CONCORD Sweden, *Advocacy and Shaping Public Opinion on Development Issues - the Swedish Information Grant from a European Perspective* (Stockholm: Sweden, 2013).

CONCORD Sweden, *Att påverka EU:s utvecklingspolitik - en guide* (Stockholm, Sweden, 2012).

Connecticut Association of Nonprofits Webpage, "Advocacy vs. Lobbying, Coalition Building and Public Engagement", Accessed 20 April, 2014

url: <http://www.ctnonprofits.org/ctnonprofits/sites/default/files/fckeditor/file/policy/resources/AdvocacyVsLobbying.pdf>

Corry, Olaf. "Chapter 2, Defining and Theorizing the Third Sector", in *Third Sector Research*, edited by Taylor, Rupert (New York: Springer, 2010), doi: 10.1007/978-1-4419-5707-8_2

Creswell, John W., *Qualitative Inquiry & Research Design: Choosing Among Five Approaches*, third ed., (SAGE Publications, Inc, 2012).

Demokratirådets rapport 2011, Makten i Europa, (edited by Tallberg Jonas, Beach Derek, Naurin Daniel, Tiilikainen Teija), (Stockholm: SNS förlag, 2011)

European Commission, European Governance - a White Paper (COM(2001) 428 final, 2001/C 287/01).

European Commission, Communication from the Commission - Towards a reinforced culture of consultation and dialogue - General principles and minimum standards for consultation of interested parties by the Commission (Brussels, 11.12.2002 COM(2002) 704 final).

European Parliament Library Briefing, Lobbying the EU institutions, Franziska Zibold, 18 June 2013.

Finke, Barbara. "Civil society participation in EU governance", Living Reviews in European Governance, Vol. 2, (2007), No. 2. Accessed 20 February, 2014, url:<http://www.livingreviews.org/lreg-2007-2>

Frank Batten School of Leadership and Public Policy, U.Va. "Faculty Profile - Christine Mahoney." Accessed 20 May, 2014. url: <http://www.batten.virginia.edu/content/faculty-research/faculty/christine-mahoney>

Greenwood, Justin, Interest Representation in the European Union, (Palgrave Macmillan, 2007).

Hertie School of Governance. "Barbara Finke." Accessed 18 May, 2014. url: <http://www.hertie-school.org/?id=330>

Knill, Christopher and Tolsun, Jale, "Policy Making", (Working Paper, University of Konstanz, 2008) url: <http://kops.ub.uni-konstanz.de/handle/urn:nbn:de:bsz:352-opus-63524>

Kvale, Steinar, and Brinkmann, Svend, Den kvalitativa forskningsintervjun, second ed., (Lund: Studentlitteratur, 2009).

The League of Women Voters Webpage, "Defining 'Advocacy' vs. 'Lobbying'", Accessed 20 April, 2014. url: <http://www.lwv.org/content/defining-advocacy-vs-lobbying>

Mahoney, Christine. "Lobbying Success in the United States and the European Union", Journal of Public Policy, Vol. 27, 35-56, (2007) doi: 10.1017/S0143814X07000608

Mahoney, Christine, Brussels Versus the Beltway: Advocacy in the United States and the European Union, (Georgetown University Press, 2008).

McNamara, Carter. "General Guidelines for Conducting Research Interviews", Free Management Library Online, Accessed 3 April, 2014. url: <http://managementhelp.org/businessresearch/interviews.htm>

Naurin, Daniel, Deliberation behind closed doors: transparency and lobbying in the European Union, (ECPR Press, 2007).

OECD, "Lobbyists, Governments and Public Trust, Volume 2: Promoting Integrity through Self-regulation", (OECD Publishing, 2012), doi: [10.1787/9789264084940-4-en](https://doi.org/10.1787/9789264084940-4-en)

Pearson. "Qualitative Research Methods for the Social Sciences, 8/E - Bruce L. Berg & Howard Lune." Accessed 18 May, 2014.

url: <http://www.pearsonhighered.com/educator/product/Qualitative-Research-Methods-for-the-Social-Sciences-8E/9780205809387.page>

Regeringens proposition 2009/10:55, "En politik för det civila samhället", 26 November 2009.

Reimann, Kim D., "A View from the Top: International Politics, Norms and the Worldwide Growth of NGOs", *International Studies Quarterly* 50:4 (2006), 45–67,

url: http://scholarworks.gsu.edu/political_science_facpub/4

Ruzza, Carlo, *Europe and Civil Society: Movement coalitions and European governance*, (Manchester: Manchester University Press, 2004).

SAGE Publications. "Author - David Silverman." Accessed 18 May, 2014.

url: <http://www.uk.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=500092>

SAGE Publications. "Author - John W. Creswell." Accessed 18 May, 2014.

url: <http://www.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=526131>

SAGE Publications. "Author - Robert K. Yin." Accessed 20 May, 2014.

url: <http://www.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=501003>

SAGE Publications. "Author - Steinar Kvale." Accessed 20 May, 2014.

url: <http://www.uk.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=514943>

SAGE Publications. "Author - Svend Brinkmann." Accessed 18 May, 2014

url: <http://www.sagepub.com/authorDetails.nav?contribId=623473>

Silverman, David, *Qualitative Research*, third ed (edited by Silverman, David, SAGE Publications, 2011).

Statens offentliga utredningar, Rörelser i tiden: slutbetänkande "Sverige, Utredningen om den statliga folkrörelsepolitiken i framtiden", (Norstedts Juridik, 2007).

The Swedish Government's Webpage, "Forskningen om svenska civilsamhället", Accessed 28 April, 2014,

url: <http://www.regeringen.se/sb/d/12194/a/225737>

Swedish International Development Cooperation Agency Webpage, "Stöd till svenska organisation genom avtal om rambidrag", Accessed 21 April, 2014,

url: <http://www.sida.se/Svenska/Samarbetsparter/Civila-samhallet-organisationer/Om-samarbetet-med-det-civila-samhallet/Stod-till-svenska-organisationer-genom-ramavtal/>

The Swedish Society for the Conservation of Nature, Official Webpage, Accessed 20 May, 2014

url: www.naturskyddsforeningen.se

The Swedish Sports Confederation, Official Webpage, Accessed 19 May, 2014,
url: www.rf.se

Technical Assistance for Civil Society Organisations Webpage, “Advocacy and lobbying”,
Accessed 20 April, 2014,
url: http://www.tacso.org/knowhow/advocacy-lobbing/default.aspx?id=27&template_id=73&langTag=en-US&pageIndex=1

Transparency Register, European Commission’s Webpage, Accessed 20 February, 2014,
url: <http://ec.europa.eu/transparencyregister/info/homePage.do>

Turner, Daniel W. III. “Qualitative Interview Design: A Practical Guide for Novice Investigators”,
The Qualitative Report Volume 15 Number 3 (2010), 754-760, accessed 1 March, 2014,
url: <http://www.nova.edu/ssss/QR/QR15-3/qid.pdf>

Universiteit Leiden. “Chalmers, Dr. A.W. - Faculty & Staff - Faculty of Social and Behavioural
Sciences.” Accessed 20 May, 2014.
url: <http://socialsciences.leiden.edu/politicalscience/organisation/faculty/chalmers.html>

Vetenskapsrådet. “Var står forskningen om civilsamhället? En internationell översikt”,
Vetenskapsrådets rapportserie, 4:2012 (edited by Elisabeth Lilja and Martin Åberg)

Yin, Robert K., Case Study Research: Design and Methods, fourth ed. (SAGE Publications, 2009).

Åsberg, Rodney. “Ontologi, epistemologi och metodologi, en kritisk genomgång av vissa
grundläggande vetenskapsteoretiska begrepp och ansatser”, Göteborgs universitet, Institutionen för
pedagogik och didaktik. Nr 2000: 13, Reviderad upplaga från September 2001.

APPENDICES

Appendix 1, Interview Guide

ORIENTERING

Jag introducerar kort mig själv, min forskning och hur intervjun kommer att se ut.

DEMOGRAFISKA FRÅGOR

-Namn:

-Titel:

-Beskrivning av din arbetsuppgifter/yrkesroll?

-Antal år som du arbetat inom civila samhället?

-Antal år som anställd vid nuvarande organisation?

INLEDANDE INFORMATION

-Hur skulle du beskriva din organisations påverkansarbete generellt?

-Hur skulle du jämföra ert svenska, nationella påverkansarbete med det som riktas mot EU?

-Vilka av era frågor arbetar ni med på en europeisk nivå? (Varför just dessa?)

-Varför bedriver ni påverkansarbete gentemot EU?

MÖJLIGHETER

1. Hur ser svenska CSOs "möjlighetsstrukturer" (alt. "windows of opportunity", institutionella öppningar) för påverka EU ut?

a. Vilka är dessa "fönster" för er (t.ex EC online konsultationer, etc)? Hur väl anser du att de fungerar?

b. Om inte, vad saknar du för typ av "fönster"?

RESURSER

2. Hur ser din organisations personalresurser för att genomföra påverkansarbete mot EU ut?

2.2 Hur ser din organisations finansiella resurser för att genomföra påverkansarbete mot EU ut?

a. Hur finansierar ni det? (statliga bidrag, insamling, etc)?

b. Vad är det som ev. hindrar er från att uppnå mer finansiering?

2.3 Är din organisation intresserad av EU-finansiering för er verksamhet i stort?

a. Är detta en av orsakerna till att ni arbetar med EU-frågor?

2.4 Har ni andra typer av resurser som ni anser är viktiga för att bedriva påverkansarbete (t.ex legitimitet, expertis, information)

a. Vilka är dessa?

2.5 Vilka sorters begränsningar upplever du att ert påverkansarbete har?

METODER

3. Vilka konkreta påverkansmetoder använder ni mot EU? (t.ex kampanjer, brev, påverkansevent, lobby mot individuella MEPs, etc)

3.2 Varför använder ni just dessa metoder?

a. Vad är det som fungerar med just dessa metoder för er organisation?

b. Vad är det med andra metoder som ni inte finner attraktivt?

3.3 Vilken typ av påverkanstaktik använder ni i störst utsträckning; “outside tactics” eller “inside tactics”?

a. Varför?

3.4 Vilken del/Vilka delar av “policycykeln” påverkar ni i dagsläget?

a. Varför i just denna/dessa delar?

b. Varför inte andra delar?

c. Finns det delar ni skulle vilja påverka i framtiden?

EU:S MAKTCENTRA

4. Vilken/Vilka delar av EU riktar ni ert påverkansarbete mot? (t.ex EC, Ministerrådet, EP, svenska MEPs, EP kommittéer, EC tjänstemän etc)

a. Varför riktar ni ert arbete till just dessa delar? (Var upplever ni att ni får mest gensvar?)

b. Varför riktar ni inte ert arbete till andra delar?

c. Finns det andra delar som ni skulle vilja påverka i framtiden?

ERFARENHET

5. Hur skulle du beskriva din organisations erfarenhet av påverkansarbete kopplat till EU (historiskt)?

5.2 Hur ser din personliga erfarenhet av att jobba med EU-frågor ut? (hur länge, i vilken kapacitet, etc.)

- a. Känner du någonsin behov av vidareutbildning?
- b. Upplever du att det är många inom det svenska civilsamhället som har tillräckliga kunskaper om EU för att bedriva ett europeiskt påverkansarbete?
- c. Upplever du att det finns en efterfrågan hos SV CSOs för ett europeiskt påverkansarbete?

NÄTVERK

6. Är din organisation med i internationella nätverk som arbetar på europeisk nivå?

- a. Om ja, vilka?
- b. Om nej, varför inte?
- c. Har ni någon sorts okonventionell koalition, t.ex med “motståndarsidan”?
 - ci. Om ja, varför?
 - cii. Om nej, varför inte?

6.2 Finns det enligt dig fördelar med att agera i nätverk/koalitioner?

- a. Finns det nackdelar?

6.3 Upplever du att din organisation får större genomslag för sina åsikter i EU som en medlem i ett nätverk/koalition?

UPPFÖLJNING

8. Med tanke på allt vi diskuterat, vilka är de främsta utmaningarna ni ser framför er de kommande åren (i förhållande till ert EU-arbete)?

9. Avslutande kommentarer?

Appendix 2, Interview: The Africa Groups of Sweden

Transkribering, Intervju med Marja Wolpher, Afrikagrupperna

Plats: Afrikagruppernas kontor i Stockholm

Tid: ca 13.00-13.40, 9/5/2014

LR: Då tänker jag fråga dig vad din officiella yrkestitel är, först och främst?

MW: Temahandläggare för temat rättigheter, mat, naturresurser och handel, på Afrikagrupperna.

LR: Ok. Och hur skulle du beskriva din yrkesroll?

MW: Jag jobbar dels gentemot våra partnerorganisationer i Södra Afrika som jobbar inom det temat och sen så jobbar jag i Sverige med informations- och påverkansarbete, och i EU.

LR: Hur länge har du varit på Afrikagrupperna?

MW: Sen 2001.

LR: Jobbade du på någon annan civilsamhällesorganisation innan dess?

MW: På Forum Syd, lite grann.

LR: Ok. Om du skulle beskriva ert påverkansarbete generellt, alltså inte nödvändigtvis bara det som är riktat mot EU, hur skulle du beskriva det?

MW: Vi jobbar generellt kring företagsagerande i Syd, och då är det ganska mycket kring Systembolaget som vinimportör. Som statligt företag så att vi kan jobba både mot politikerna och importörerna och företaget i sig. Det har varit en sådan kampanj som har varit väldigt framgångsrik genom att man lyckats påverka Systembolaget och deras handlande och hållbarhetsarbete. Sen så är det främst kring handelsavtal som vi har jobbat med påverkansarbete, de här EPA-avtalen, i samarbete med våra partnerorganisationer, och andra organisationer i Afrika, men också i nätverk i Europa.

LR: Om det är möjligt att jämföra det påverkansarbete som ni bedriver mot Systembolaget eller svenska politiker, hur skulle du jämföra det med det ni bedriver på en europeisk nivå?

MW: Det är mycket mer, det är enklare att kommunicera när det är en konsumentvara som alla har någon slags relation till, och ett företag som är statligt...det är klart att det är betydligt lättare.

LR: Närmare kontakt?

MW: Närmare kontakt, människor känner sig berörda och de känner att de kan göra någonting själva. Om man går in på Systembolaget så känner man att man kan fråga vilka viner som är rättvisemärkta och hur de jobbar med hållbarhetsarbete gentemot sina importörer, och så vidare. Det är ett annat sätt att jobba på. När vi pratar påverkansarbete kring handelsavtal så blir det väldigt lätt...på sån teknisk nivå, för det är dem frågorna som vi tar kontakt med politiker eller tjänstemän kring, och då är det inte lika lätt att kommunicera ut vad det kan ha för konsekvenser

alltid...eftersom det är saker som inte har hänt ännu, utan vi har farhågor om vad som kommer att hända om de drivs igenom så som de ser ut nu.

LR: Så det är främst EPA-avtalen och liknande som ni arbetar med på europeisk nivå?

MW: Mhm.

LR: Du nämnde nyss att ni jobbar med frågan innan det kanske egentligen har hänt. Är det främst i början av den policycykeln som ni riktar in er på? Eller arbetar ni även med andra delar av systemet, t.ex implementeringsfasen, utvärderingsfasen, etc?

MW: Vi tänker oss att det är ingenting som kommer att avslutas om de här avtalen börjar implementeras då kommer vi inte att sluta jobba med det, utan då kommer man att jobba med hur de implementeras. Så det är bara det att vi kom in i arbetet när...

LR: Redan tidigt?

MW: Ja. När det var på förhandlingsstadiet.

LR: Så det är någonting som ni kanske skulle vara intresserad av att hänga på?

MW: Ja, ja....det kommer vi att göra. Våra organisationer...de som är i det här nätverket i Afrika, de ser det här bara som ett första steg, de säger att sen handlar det om implementering och då handlar det om väldigt mycket olika delar, så det är klart att man inte kan släppa det mitt i allt.

LR: Nej...som du nämnde, det kanske blir en helt ny typ av angrepp som-

MW: Ja.

LR: Hur kom det sig att ni valde att börja jobba med just den frågan på europeiska nivån?

MW: Det var för att...från 2002 när de började förhandlingarna, då var inte vi riktigt med, utan vi följde det litegrann genom andra organisationer. Nordiska Afrikainstitutet kom och informerade och vi hade en del kontakt med Forum Syd kring det och Diakonia. Sen tror jag att det var 2005 där någonstans som vi började...vi hade inte jobbat så mycket med påverkansarbete tidigare...

LR: Nej?

MW: Utan vi hade...det var under Apartheidrörelsen, då jobbade vi jättemycket med påverkan för det var den slags organisation vi var. Men sen efter -94 och framåt så blev det som att man tappade lite fotfästet och man visste inte riktigt vart kampen skulle föras som organisation. Så det var där någonstans kring 2004-2005 som vi började prata. Vi börjar titta på hur situationen ser ut och framtidsfrågorna, vilka frågor ska vi fokusera på? Vad har mycket konsekvenser framåt i den regionen där vi har våra organisationer? Så det var den...vi gjorde den analysen.

LR: Precis. Om vi tänker på möjligheten att påverka, vägarna in om man säger så, för en organisation som eran. Hur skulle du beskriva svenska CSOs möjlighetsfönster i EU?

MW: Alltså, det vet jag inte...det är svårt att komma in och veta vart man ska ta sig in, det kräver mycket, mycket nätverkande och research och sånt här. För vår del var det genom CONCORD som vi började arbetet för vi visste inte hur vi skulle börja arbetet riktigt. Så det var väl, men då...den enklaste vägen in är genom svenska EU-parlamentariker, upplever jag det. Där får man lättast gehör och respons och kan ha en dialog. Det var väl också en positiv bit, för oss, med Lissabonfördraget att parlamentet fick medbestämmande i handelsfrågorna, då blev det mer relevant att diskutera med parlamentariker. Medan Kommissionen känns väldigt långt borta, även fast vi har haft möten med dem också, via våra nätverk i Bryssel. Men där är det mycket svårare att komma in eller känna att man får...de här civilsamhällesdialogsmötena känns som en...ja, som ett skämt. Man får komma dit och så får man höra deras syn, och så får man ställa några frågor och så hamnar man i protokollet, och så var det klart. Men det var ingen dialog.

LR: Så det kändes mer en insats för syns skull än en, som du sa, riktig dialog?

MW: Ja, och samma sak med dem här...på pappret ser så fint ut att man har de här dialogerna, eller vad kallar man dem?

LR: Consultations?

MW: Ja, consultations. Jag menar, vi har ju varit med i den Aid and Development, den senaste konsultationen, och så får man tillbaka vad det slutar med i EU, att de har tagit hänsyn till näringslivet, deras synpunkter i konsultationen, men civilsamhället har de ju helt...De hade funnits med men det har inte gjort någon slags inverkan på vad slutsatserna blir i EU:s policys framöver. Så då blir det också en sån där grej där man känner att det bara är på pappret.

LR: Precis. Vi kommer nog gå tillbaka och prata om det lite mer sen om det går bra. Men jag tänkte att vi skulle gå in och prata om resurser. Om vi börjar prata om era personalresurser för att bedriva påverkansarbete. Är det bara du som jobbar med EU-påverkansarbete, eller även andra inom Afrikagrupperna?

MW: Det är egentligen bara jag. Nu har det delvis blivit lite på vår temahandläggare för HIV och SRHR-frågor också, via CONCORD, att hon är med i SRHR-gruppen där. Men det är bara jag som har varit på möten i Bryssel och sådana saker hittills hos oss. Vi får inga Sida-pengar för att jobba med det, utan det får vi ta från egna medel.

LR: Ja, finansiella resurser måste man också ha. Från Sida, är det främst för er informationsverksamhet i Sverige ni får bidrag?

MW: Mhm. Från Sida, vi är en ramorganisation, så 90 % av vår omsättning kommer från Sida. Men däremot så har vi då en del egna medel så vi kan jobba med sånt som vi inte får jobba med för Sida-pengar...eftersom de bara får gå till att säga att hur bra biståndet är så känns inte det så relevant.

LR: Era egna medel, är det genom, liksom medlemsbidrag eller liknande?

MW: Ja, delvis från...men jag tror inte att något av min tjänst går på medlemsbidrag faktiskt. Men vi har också insamling till det generella arbetet där det ingår att vi ska jobba i Sverige och i EU. Sen har vi egna medel som är sparade medel från, jag vet inte, 20-30 år tillbaka...som vi börjar ta lite för mycket av...så vi måste få in nya medel.

LR: Precis. När det gäller EU-finansiering, till exempel, är det något som varit en orsak till varför ni har valt att arbeta med EU-frågor?

MW: Nej, inte en orsak, det har det inte varit. Däremot så har vi sökt EU-bidrag några gånger, nu senast den här senaste omgången.

LR: Ok.

MW: Men vi gick inte vidare, vi var ett nätverk på 15 organisationer kring handelsfrågor...men vi är också med i en annan som vi inte har fått något svar på, så jag antar att vi inte gick vidare.

LR: Nej, det är ju en process.

MW: Mhm...handel och läkemedel....

LR: Ok. Sen till den sista punkten om resurser. Som organisation kanske man också har andra typer av resurser: ens namn, ens expertis, etc. Har ni de typer av resurser som ni försöker använda i ert påverkansarbete?

MW: Alltså, ja...att bygga upp en expertis och visa att vi kan de här frågorna för att vara trovärdiga, det är jätteviktigt, absolut. Men en annan resurs för oss har också varit att jobba med våra medlemmar och aktivister...att de bygger upp en kunskapsbas och föra fram synpunkter till politiker och andra och visa att de också kan. Det är en viktigt resurs för oss.

LR: Mhm. Om vi rör oss in lite mer specifikt på det arbete du redan har nämnt litegrann, vilka typer av påverkansmetoder har ni använt i ert arbete?

MW: Lite blandat. Dels har vi jobbat med att få medlemmar och allmänheten att skriva på krav. För några år sedan hade vi vykort som man kunde skriva på och så byggde vi upp detta engagemang så det slutade med att några medlemmar hyrde en buss och sen körde till Bryssel för att lämna över till europaparlamentariker. Så de körde en buss till Bryssel och vi ordnade möten på vägen ner. Ner genom Europa så fick de träffa organisationer som vi samarbetar, så det fick träffa Afrikakontakt i Danmark, och Both Ends i Amsterdam, 11.11.11 i Bryssel och CONCORD hade då samtidigt ett möte i Bryssel med AVS-länders representanter kring Cotonou-avtalet, så vi var där kring EPA, det var det stora fokuset. Sen så var vi i EU-parlamentet och lämnade över de här 2200 vykorten till svenska EU-parlamentariker och så fick vi vara med på EU:s möte med AVS-länderna, de här gemensamma parlamentariska möten som de har fyra gånger per år. Vi var med på det och EPA var en av de stora frågorna som diskuterades och debatterades där. Det inspirerade, det var en viktig del av att vi fick bra kontakt med de svenska EU-parlamentarikerna, särskilt då socialdemokraterna som då har drivit denna frågan vidare. Åsa Westlund, som satt då som suppleant i utrikesutskottet, hon har efter det i stort sett alltid när vi skickat någonting tagit upp de frågorna eller lyft det på något sätt, genom skrivningar eller...

LR: Ni fick en bra kontakt där?

MW: Vi fick en bra kontakt som sen har lett vidare till...medan Olle Schmidt lyckades vi inte riktigt övertyga.

LR: Man kan inte vinna alla.

MW: Nej. Parallellt så har vi ganska mycket debattartiklar, ofta då tillsammans med Forum Syd, för vi har drivit frågan tillsammans. Ibland med andra organisationer, med andra...jag tror vi har gjort någonting med Nordiska Afrikainstitutet, inte säker på om det var en debattartikel, men vi har samarrangerat seminarier, nu senaste åren med Nordiska Afrikainstitutet och Forum Syd när EU-AU toppmötet var. Ganska många säger att handelsfrågor är så tekniskt och svårt att få intresse, men varje gång vi ordnar ett seminarium om det är det fullsatt. Det är väldigt stort intresse, fast det är en svår fråga att kommunicera så finns det ändå...men ofta har vi gäster här då, från någon av partnerorganisationerna som är kunnig om frågorna. Sen ordnar vi möten med politikerna här i riksdagen så att det också ska komma upp på den nivån, och med UD.

LR: Sådana dialogmöten?

MW: Ja, och enskilda möten med gäster och de handläggare som är...och sen jobbar vi också i nätverk i EU, ganska mycket för att, eftersom vi inte sitter där vill vi ha möjlighet att finnas med. Det finns Stop EPA nätverket, kallas det. Där är det några personer i Bryssel som är nyckelpersoner som kan hålla oss andra uppdaterade om vad som pågår, kan säga "nu är det här på gång" eller "nu borde vi skriva ett brev till den här och den här". Då är vi kanske en del organisationer, kanske 15, som gör jobbet men sen är vi kanske 40 organisationer som skriver på från hela Europa. Så det är 11.11.11 och Aprovech som kanske är våran väg in, som har kontakterna på Kommissionen och sådär. Sen är vi också med i ett nätverk nu som heter Alternative Trade Mandate Alliance, som har tagit fram en gemensam alternativ investerings- och handelsvision för EU som vi driver nu inför valet, men det är mer långsiktigt. Så det är 60 organisationer i Europa som har gått samman och i konsultationer diskuterat...och det var inte bara om handelsfrågor, men det var mer för att lyfta handelsfrågor så att folk får intresse för att handel kommer in på landgrabbing och kapitalflykt och klimatfrågan, och hela...

LR: Ja, så det var en bredare ansats...?

MW: Mhm. Så där håller vi på nu att få EU-parlamentariker att skriva på, eller kandidater att skriva på och säga att de kommer att jobba för det här om de kommer in till parlamentet.

LR: Ok.

MW: Än så länge har vi 120 parlamentariker som har skrivit på att de ska göra det.

LR: Det är ju jättebra!

MW: Sen driver vi samtidigt här i Sverige från Afrikagruppernas sida vår egen lilla namnsamling för alternativ handels- och investeringspolitik som, ja, än så länge har vi 1500 underskrifter, vi vill få 2500 till valet som vi sen ska lämna över till de som blivit invalda.

LR: Och försöker ni att få svenska EU-parlamentariker att skriva under detta...?

MW: Ja.

LR: Från er sida, ni försöker...?

MW: Ja, så jag skickar till alla kandidater från alla partier och försöker få dem att signa på.

LR: Mhm. Ja...nu har du nämnt jättemånga bra exempel. Vi ska prata lite mer om nätverk sen också hade jag tänkt, så jag återkommer till det. Men vad är det med de här metoderna som passar så bra för just Afrikagrupperna? Har du en tanke på det?

MW: Mhm, jag tror att...när det gäller direktkontakten och så, då är det någonting som man kan göra som tjänsteman om man sitter på en organisation, vet kunskapen kring frågan och vet när beslutet håller på att tas, det är sånt jag kan göra. Men för att vi ska få något gehör eller få en känsla av att organisationen äger frågan så behöver vi också få in medlemmarna och att de ska känna sig engagerade på olika sätt.

LR: Mhm.

MW: Det blir också mer relevant till våra partnerorganisationer att känna att det finns ett engagemang härifrån, bredare. Men det är...alla de här är EU-relevanta på olika sätt, men det är olika personer, eller olika drivkrafter bakom.

LR: Det är intressant att du säger att ni finner det relevant att både ha tjänstemannanivån inkopplad men även era medlemmar och i förlängning era partnerorganisationer. Hur har ni upplevt, s.k. "outside tactics", att uppmana engagemang för EPA-avtalen bland era medlemmar?

MW: Alltså det är både och. Å ena sidan har man hela tiden den här känslan av att det är för svårt, för tekniskt, man måste komma ner till konkreta exempel för att folk ska klara av att prata på andra håll än att bara skriva på ett vykort och sen är det klart. Men i omgångar så har vi lyckats få ett stort engagemang men det kräver ganska mycket av oss, att vi tar fram pedagogiska material som är lättförståeligt. Det var några år sedan vi gjorde kampanjen, men vi hade ett EPA-test i Almedalen som var ganska...det engagerade folk att göra en lite aktivitet, så man hade en läkarrock på sig och sen hade vi vårt test och sen svarade man på nio frågor och sen fick man diagnosen EPA-positiv eller EPA-negativ och var man EPA-positiv så blev man beordrad behandling genom information om läget och sen EPA-negativ så kunde man skriva på våra vykort. Det var ett sätt som gjorde att det blev diskussion kring alla de här frågorna, och det gjorde det lite lättare. Sen tog vi fram en liten enklare broschyr om avtalen som inte var sådär teknisk utan lite mer övergripande. Nu har vi tagit fram en email-skola kring våra krav som vi ställer här i Sverige.

LR: Ja, jag tror att jag såg det på er hemsida, det låter bekant.

MW: Mhm, en webb-skola. Men det är inte lätt...fast jag vet inte om att det är så mycket EU-nivån som att det är tekniska frågor, handelsfrågor är inte så enkelt. Och att det inte har hänt än.

LR: Ja, nej, precis. Det är intressant. Finns det någonting ni funderat att göra eller medvetet valt bort i metodväg?

MW: Jo, insamling har varit svårt till den här delen. Det är något som vi är beroende av, insamling, och där har vi mycket svårare att jobba med insamling samtidigt som att driva en sådan här kampanj, jämfört med då den kampanj kring SRHR och mamma-dödlighet är enkelt att jobba med

insamling kopplat till det...så på grund av det så har vi fått nedprioritera en del av det här arbetet, just för att vi måste satsa på att få upp vår insamling och då blir det det som vi kommunicerar ut mer.

LR: Mhm. Ja, det är klurigt det där med budskap och som du sa, hur man hittar information som inte tar bort budskapet men samtidigt är överkomligt.

MW: Ja, för förenklar man det för långt så blir det...inte bra.

LR: Nej, det vinner ingen på, för lite av komplexiteten är väl varför ni engagerar er i frågan?

MW: Mhm.

LR: Vi har kanske pratat om detta lite redan, du nämnde Kommissions-konsultationerna och er kontakt med de svenska Europaparlamentarikerna. Finns det några andra delar av EU som ni har riktat ert påverkansarbete mot?

MW: Det har främst, mest arbete är mot EU-parlamentet. Men via det här nätverket har det varit mot andra delar, men där har inte jag kontakterna...

LR: Nej.

MW: Då är det brev till kommissionärer som vi har jobbat med. Vi, något som vi borde ha jobbat mer med men som vi inte riktigt hunnit med är de här svenska representationerna, de som är med i AVS-gruppen där, att man skulle vara på dem mer. Men det har blivit en prioritering man gjort mot parlamentarikerna.

LR: Men det är något ni skulle vara intresserade av i fortsättningen?

MW: Ja.

LR: Det gäller att hitta sina ingångar, är det behjälpligt när man har svenskar i maskineriet, att man har en koppling?

MW: Ja, precis.

LR: Innan vi pratar om nätverk, ska vi ska gå tillbaka till dig lite grann. När ni valde att börja med frågan, du nämnde att ni sökte er till CONCORD då för ni upplevde att ni inte hade mycket erfarenhet av att jobba EU-mässigt?

MW: Ingen.

LR: Ingen?

MW: Eller, ja vi hade varit med i Eurodad och några andra sådana här nätverk, men på en ganska låg nivå, mer informationsutbyte inte aktivt jobba för att påverka något egentligen.

LR: Ja, ok. Om man tänker just du, Marja, hade du jobbat med EU-frågor innan detta?

MW: Nej.

LR: Ok. Jag frågar dig helt enkelt, upplever du att det i svenska civilsamhället generellt, upplever du att folk känner behov av mer kunskap om EU, eller en vidareutbildning av något slag?

MW: Ja, det tror jag. Jag upplever det som att det är en ganska låg nivå när det gäller att jobba gentemot EU, och det finns inte så mycket resurser för det heller. Det kanske är en person, som hos oss, som jobbar med det och har några ingångar men inte...På Forum Syd till exempel, där var det kapitalflykt som man jobbade en del mot EU men annars så var det inte någon som jobbade med EU och det är en jättestor organisation...men jag kan ha missat något, det kanske är någon som jobbar med det i andra frågor...

LR: Ja. Men som du säger, resurser kan vara ett hinder, det kanske finns en önskan men inte en möjlighet. Tror du att det finns en vilja att jobba på den nivån, med frågor som är EU-kopplade?

MW: Ja, det tror jag.

LR: Det finns ett intresse?

MW: Ja, det gör det ju. Men jag tror att kunskapsnivån är inte så hög när det gäller *hur* ska jag jobba gentemot EU, *hur* ska jag påverka på EU-nivå. Det diskuteras inte jättemycket. Så det skulle säkert behövas. CONCORD har haft några sådana utbildningar, och de har varit bra, men det kanske skulle behövas mer fördjupning för att ta sig vidare.

LR: Det är en sak att kanske veta saker om EU, men att veta hur man ska påverka är en helt annan sak?

MW: Mhm.

LR: Ja, om vi tar oss lite mot nätverk då. Du har nämnt ett antal av dem som ni är med i: 11.11.11, Aprovev, och liknande. Vad är orsaken till att ni har valt att engagera er i olika nätverk?

MW: Det är både och. I vissa nätverk är vi väldigt aktiva och är verkligen med och driver frågorna framåt, och i andra så är det mer för att man ska kunna få information och kunna ta tag i det när man har tid själv. Till exempel, Landgrab Finance Network som också är ett nätverk i EU, Friends of the Earth Europe är de som är drivande där, och där får vi information och man kan följa saker men där är vi inte riktigt aktiva och driver något själva. Medan Alternative Trade Mandate, där är vi med i kampanjgruppen och planerar olika aktiviteter tillsammans, också i EPA-nätverket är vi en av de drivande.

LR: Mhm...och när det gäller själva påverkansaspekten verkar ni mer drivande i agendan, så att säga. Upplever ni då att ni får mer gehör när ni är en samlad trupp?

MW: Mhm, men det är lättare att få till möten i Bryssel om vi kommer flera tillsammans, om det är en allians av organisationer än om det skulle komma en svensk organisation och försöka arrangera ett seminarium i EU-parlamentet.

LR: Kommissionen vill gärna att man ska vara flera?

MW: Ja, att man kommer flera...

LR: Har ni några samarbeten eller koalitioner med det som kanske kan kallas "motståndarsidan"? Till exempel vid miljöfrågor att vissa miljöorganisationer har vissa samarbeten med vissa miljövänligare företag?

MW: Ja, just det.

LR: Har ni något typ av sånt samarbete i ert påverkansarbete?

MW: Alltså när det gäller handelsfrågorna, nej. Däremot när det gäller påverkansarbete gällande Systembolaget, den biten, som är inte EU utan Sverige, där är det en del samarbeten och sånt med vinimportörer. Bland annat så håller vi en kurs för vinimportörer nu, tillsammans med CSR Sweden om situationen i Sydafrika och vad man kan tänka på och hur man kan jobba hållbart.

LR: Är det för att ni hittat "allies" lättare i Sverige?

MW: Jag tror det handlar igen om att det är en konkret fråga, det händer just nu, det är relevant för företagen. De börjar känna pressen att folk faktiskt bryr sig om de här villkoren som folk jobbar under och vill göra det så bra som möjligt, och så där. Men i handelspolitiken är det så att den andra sidan, det är de som tycker att frihandel är vägen framåt. Vi diskuterar med dem, men samarbeten där...det har inte riktigt, man hittar inte lika lätt ett sånt...skulle man samsas om en annan fråga kanske, att vi ska avskaffa jordbrukssubventionerna, det skulle vi kanske kunna samarbete med någon om.

LR: Ja, ok. Det kan ha med just handelsfrågan att göra igen, att den har en särart?

MW: Det blir liksom för frihandel eller emot frihandel.

LR: Och då hamnar man i ganska höga, ideologiska diskussioner på en gång.

MW: Precis, man landar lätt där, istället för...pratar man om ett visst land eller en viss situation, då kan man nog komma överrens i vissa lägen, det upplever jag till exempel med Olle Schmidt kring exportskatter, och möjligheten att föradla varor och sånt, då kan man ha förståelse för just den situationen men sen hamnar man lätt på frihandel eller inte frihandel och då blir det en ideologisk låsning som är svår att komma ifrån.

LR: Särskilt om man vänder sig till parlamentariker som då är politiker?

MW: Ja, precis.

LR: Du har pratat en del om fördelarna, upplever du att det finns vissa svårigheter med att jobba i en nätverkskonstruktion när det gäller EU-påverkan?

MW: Ja, det är inte alltid helt enkelt. De som sitter där i Bryssel har förstås mest kunskap om situationen och vet vem man ska ta kontakt med, men det är också ibland svårt att styra hur...ibland

är det svårt att få gehör för vilken fråga vi tycker är viktigast att lyfta i ett seminarium eller så. Men, både EPA-nätverket och Alternative Trade Mandate-nätverket, det funkar liksom. Det känner man ganska väl.

LR: Särskilt om man är flera organisaitoner från olika länder, så kanske det är ganska naturligt att man kanske väljer olika prioriteringar?

MW: Ja, ingångar liksom.

LR: Precis. Ja, om vi nu backar ut och tar mer generella diskussioner. Om du tänker dig allmänt ert EU-påverkansarbete i framtiden, vilka utmaningar finns det för er?

MW: Mhm. Jag känner att vi vill utveckla det som vi har påbörjat. Vi vill komma vidare och bygga på de kontakter som vi har och de kontakter som byggs upp nu i den kampanjen som drivs inför valet och som sagt de som säger sig vilja jobba för det här framöver. Man vill jobba mer strategiskt gentemot dem och följa upp det under den mandatperioden som kommer. Sen skulle vi vilja utveckla mer kontakter gentemot den svenska representationen och Kommissionen, viktiga delar där...men vi har inte som sagt så mycket resurser för det så vi får prioritera det som är möjligt.

LR: Nej, det är en av utmnaingarna. Jag tänker på er frågas natur också, det kan vara svårt att följa en lång process på grund av resurser, tid, etc. Är det något som ni upplever?

MW: Jo, absolut.

LR: Just den här processen, att hänga med hela vägen kan vara svårt?

MW: Det är det definitivt. Det är som man ser nu, vi diskuterar en hel del och vi hade möten nu i Bryssel i slutet av mars med representanter från tjugo personer från Afrika som var där, för att prata om hur vi ska jobba framåt strategiskt med det här. Det man ser, det vi allihopa ser, är att nu håller EU på att pressa igenom att man ska få avtal på de här varorna, men det man egentligen vill få till är hela avtal med investering och tjänstehandel och så vidare. Samtidigt som vi vet det så säger EU nu att nu är det en deadline och sen så går vi vidare. Det vi pratade om där var att det vi egentligen skulle behöva göra är att sikta in oss på de här bredare frågorna för det är de som upprör folk mycket mer. Om man pratar om investeringsregler som gör att företag kan stämna ett land för att man inför en miljölag som skulle kunna minska det här företags vinst. Det är sånt som pågår och som diskuteras mycket i det här EU-USA avtalet...

LR: Mhm, TTIP-avtalet.

MW: TTIP-avtalet...så att man skulle behöva ta tillbaka de frågorna igen, för det är det det handlar om. Men vi har hela tiden en utmnaing då EU kommer slinka under och förhandla i det tysta. Vi får inte se avtalstexterna utan man säger att vi...så det är en utmaning att hålla diskussionen på rätt nivå men att samtidigt också kunna påverka så att de inte driver igenom det här mest värsta.

LR: Upplever ni alltså lite push-back, lite motstånd att inte ta de här stora processerna öppet?

MW: De håller det under mattan.

LR: Ja, precis, och som du nämnde, hålla det kring specifika frågor.

MW: Mhm. Det är av störst intresse för dem för då slipper de...

LR: Då slipper de ta de ideologiska frågorna?

MW: Ja, precis.

Appendix 3, Interview: The Swedish Sports Confederation

Transkribering, Intervju med Helena Carlsson, Riksidrottsförbundet

Plats: Riksidrottsförbundets kontor i Stockholm

Tid: ca 15.00-16.00, 9/5/2014

LR: Jag tänkte ta lite kort om dig först till att börja med, Vad är din yrkestitel?

HC: Jag är idrottspolitisk rådgivare.

LR: Hur skulle du beskriva din arbetsroll, lite kort bara?

HC: Ja, jag är anställd av Riksidrottsförbundet och jobbar egentligen halvtid som idrottspolitisk rådgivare, och sen halvtid som generalsekreterare för Riksidrottsförbundets europeiska organisation som heter ENGSO som står för European Non-Governmental Sport Organisation. Så att, det är rent formellt mitt jobb eller vad jag gör. Sen handlar det mycket om, halvtiden på RF den handlar egentligen mycket om att bevaka politiska beslut i ett internationellt perspektiv och framförallt i ett EU-perspektiv då, och en viss omvärldsanalys. Men det handlar också om att ha kontakt med till exempel regeringskansliet i EU-frågor eller kontakt med parlamentariker, eller den typen, och följa deras beslut i frågor. Men det handlar en del om att skriva tal och debattartiklar och den typen av arbete, som det gör i den typen av intresseorganisation. Sen är jag så klart med i ett team som jobbar med nationellt idrottspolitiskt arbete, men det är endast jag som jobbar så tydligt med det internationella påverkansarbetet och det idrottspolitiska då.

LR: Precis. Hur länge har du jobbat för RF?

HC: Jag har jobbat för RF i drygt tre år, började att jobba ett halvår nere i Bryssel.

LR: Mhm, ok.

HC: Och generalsekreterarrollen har jag haft i, sen juni förra året.

LR: Hade du jobbat på någon annan organisation tidigare?

HC: Nej, det här är mitt första jobb efter examen.

LR: Jättebra. Ja, du har redan gått in lite på hur ert påverkansarbete ser ut, och du nämnde det nationella också. Om du skulle börja med att bara generellt beskriva skillnaderna mellan ert svenska, nationella påverkansarbete och det europeiska, hur skulle det se ut?

HC: Man kan säga så här: vårt nationella arbete har funnits så väldigt mycket längre, eftersom Sverige inte gick med i EU förrän, vad blir det, 20 år sedan nu. Men det man kan säga är att vi har alltid haft ett bra och starkt idrottspolitiskt arbete nationellt, så att säga. Det består i, framförallt, att den nationella politiken bestämmer riksidrottsförbundets ramar och förutsättningar i stor del. Vi får ett statsanslag varje år, det finns vissa regelverk som berör oss, och det arbetet är väldigt nationellt. Idrottspolitik och kulturpolitik är i stort också nationellt, vilket gör att vi har jobbat med det länge, det är en naturlig del i vårt arbete. Sen har det, sen är det också lite olika hur det är beroende på vad man har för idrottsminister, vad man har för regering och beroende på vad det finns för sakfrågor som är aktuella just då. Det man kan säga skillnaden då, ur ett EU-perspektiv eller ett

Europaperspektiv, är att det påverkansarbetet är mycket mer i en start, eller i en början. Vi var ganska, eller jag ska säga såhär: det idrottspolitiska arbetet internationellt har gått lite i vågor. För att 2007 var det egentligen först då som idrotten fick plats i fördraget genom att Lissabon-fördraget och blev ett eget idrottsområde och fick en egen vitbok. Så det var först då som EU-perspektivet blev intressant på riktigt. Sen så hade vi en anställd innan mig som jobbade mycket på det, och sen så slutade han, och sen var det ett litet glapp innan jag började. Man kan säkert säga att det har varit i en topp och i en dal, och nu på väg till en topp igen. Så att mitt arbete handlar mycket om, skillnaden är att det inte finns någon struktur, eller har inte funnits. Jag håller på att bygga den, men det har inte funnits någon struktur för påverkansarbete internationellt och det är den största skillnaden jämfört med det nationella, att vi kan mycket mer om det nationella, är traditionsenligt mycket mer med i det, och vi har kommit en bra bit längre än vad vi har gjort mot andra, så det är väl den största skillnaden.

LR: Du nämnde att det var någon som hade arbetat med frågorna innan dig och sen att det kanske blev ett litet hopp däremellan övergången. Skulle du säga att det har varit väldigt styrt av den personen som har haft tjänsten, beroende på en person som drivit frågorna?

HC: Ja, både och. Jag kan se det generellt i vårt internationella arbete, inte bara gentemot EU och politiken utan även när det gäller att påverka de internationella idrottsorganisationerna att det arbetet blir väldigt mycket mer personbundet för det beror mycket på relationer, det beror mycket på kontakter. Oavsett vad man tycker om det eller ej så krävs det ibland att man har upparbetat sig ett namn eller en plattform, vilket gör att det är väldigt lätt att det går i cykler eller vågor. Så ja, det internationella arbetet är mer personbundet än det nationella. Det är en av mina, som jag kände när jag började, att jag vill när jag går ifrån riksidrottsförbundet och slutar, då vill jag att det ska finnas en struktur och en upparbetad form för hur det här arbetet ska drivas, så det inte blir så personbundet. Till viss del kommer det så klart bli det men det ska ändå finnas förutsättningar för någon att ta över och inte börja om.

LR: Jättebra. Av era sakfrågor, vilka är det av dem som ni arbetar med på EU-nivå? För som du sa är det kanske lite beroende av vilka prioriteringar som finns där?

HC: Det blir väldigt tydligt när jag började i Bryssel och varför jag åkte ner var för något vi kallar momsfrågan för ideella föreningar. I Sverige idag så behöver inte ideella föreningar redovisa moms när de till exempel säljer korv vid knattelagsturneringar eller vad det nu kan vara. För några år sedan så ville EU-kommissionen...ja, de hade synpunkter på det egentligen, tyckte att det störde den inre marknaden och det fanns en hänvisning till EU:s konkurrenslagstiftning som gjorde att Sverige också måste redovisar moms, att ideella föreningar också måste redovisa moms. Vi menade på att det största problemet för oss är inte pengarna, utan det största problemet för oss är att alla landets ideella kassörer skulle få otroligt mycket mer administrativt arbete och ett byråkratiskt krångel som vi inte vill lägga på dem. Det berör inte bara idrotten, utan hela föreningslivet. Det var en sådan fråga som, där hade jag i uppdrag att: åk ner till Bryssel och se vad du kan göra, och påverka EU-kommissionen i rätt riktning då. Att jobba för att vi ska få behålla vårt momsundantag, det var liksom mitt uppdrag. Jag tror att det är en typisk sådan sakfråga. Det är så att vi bara försöker ta de sakfrågorna till Bryssel eller EU som har bäring på den typen av beslut som tas där. Nu var det så tydligt för att EU-kommissionen hade synpunkter, alla partierna här i Sverige var eninga, Anders Borg sa att nu ska vi driva den här frågan ändå in i kaklet, och så vidare. Så att det var ett sådant tydligt medskick att hela Sverige inte ville ha det här, eller ville behålla momsundantaget. Men annars är vår hållning ganska tydlig. Det är att vi vill att idrottspolitiken ska vara nationell, vi vill

inte att den ska bestämmas om nere i Bryssel. Det handlar framförallt för att idrotten ser så olika ut. Det räcker att du åker några timmar österut eller söder ut så är inte idrotten uppbyggd på samma sätt. Den nordiska eller nordeuropeiska eller svenska modellen är väldigt tydlig. Vi har föreningar som är ideella, det är inte kopplat till skolor eller kommersiella företag utan det finns en föreningstradition. Den vill vi värna. När vi då känner ibland att EU, jag ska inte säga lägger sig i i onödan, men när vi tycker...

LR: In och nosar på...

HC: Men de förstår inte riktigt vår uppbyggnad och därför är det viktigt att idrottspolitikerna är nationell. För att den ser så olika ut.

LR: Var det det som gjorde att ni valde att börja engagera er, eller började arbete mot EU, just att ni, den här frågan om nationellt självbestämmande?

HC: Ja..

LR: Vad var det som gjorde att föreningen började se sig mot EU?

HC: Men jag skulle nog vilja säga att det var när idrotten blev ett politikområde i Lissabon, för då fick EU både befogenheter och kompetens att faktiskt göra saker. Det var då vi kände att vår omvärldsbevakning gentemot EU måste börja öka och vi måste...

LR: Så det var i samband med det?

HC: Ja, sen kan man säga...sen ska jag inte, det är lätt att man målar upp en svart-vit bild, att man svartmålar EU. Det finns jättemånga saker som EU gör som faktiskt är bra, som också på något sätt behövs. Vi ser gärna till exempel att man underlättar mobility-möjligheter eller underlättar utbyten eller nätverksbyggande, erfarenhetsutbyten, de här lite mjuka frågorna. Det får gärna EU hjälpa till med och kanske skapa en plattform för. Men den nationella idrottspolitikerna gällande ramar, förutsättningar, villkor vill vi inte att EU bestämmer.

LR: Nej, precis. Du nämnde Kommissionen vid ett tillfälle. Om vi börjar prata lite kort om det som kallas "access" eller "windows of opportunity". När du fick i uppdrag att "åk till Bryssel och gör det du kan", hur skulle du beskriva ingången för svenska civilsamhällesorganisationer?

HC: Ja, det blir väldigt sakfrågeberoende eller sakfrågebundet men, då fanns det en möjlighet att påverka när jag åkte ner för då fanns det samtidigt en öppen grönbocksprocess. Vilket gjorde att det var naturligt för mig att vara i Bryssel under den perioden när det var hett och aktuellt så att säga. Samtidigt då som det pågick lite här hemma ett fördragsbrottsförfarande mot Sverige och en skriftväxling mellan Kommissionen och den svenska regeringen. Men jag skulle säga också såhär att jag hade bilden när jag åkte ner till Bryssel att EU var stort och byråkratiskt och krångligt och svårtillgängligt men fick en delvis annan bild när jag var där. För att EU-kommissionen och parlamentet för den delen, tittar på, har så otroligt många olika frågor på de olika direktoraten och parlamentsledamöterna vid sina röstningar, det är så otroligt många sakfrågor, vissa på jättedetaljerad nivå och andra på en inte så detaljerad nivå. Det är omöjligt för någon eller några tjänstemän, eller ett antal tjänstemän om det skulle vara så, att hålla koll på hela det här spektrat. Så EU-kommissionen och parlamentet är så otroligt beroende utav lobby-arbete. Vilket gör att...lobby-

arbete kan låta lite negativt men säg att de är beroende av information, då. Det var lite det jag tog fasta på, jag behövde informera dem om hur läget såg ut i Sverige. Varför man är partipolitiskt överens om momsundantaget, varför det skulle vara förödande om man skulle då besluta någonting annat. Det tror jag är viktigt för att skapa den där förståelsen att det är inte så att de här EU-kommissionstjänstemännen gjorde det här för att vara illvilliga, utan man hade inte en kunskap och inte en medvetenhet om hur det fungerade i Sverige och det kan man inte ha. Jag kan ha full förståelse för det, så min uppgift blev snarare att åka dit och informera om varför det ser ut som det gör och varför det var viktigt för oss. Det var mycket öppnare än vad jag trodde. Jag hade ganska lätt att få prata med kommissionstjänstemän eller kommissionärers kabinett eller parlamentsledamöter. För de inser också ju mer information de har, desto bredare bild, de får desto enklare för dem att fatta beslut. Så att jag såg mig som ett sätt att bara ge dem ett bättre beslutsunderlag.

LR: Absolut. Ibland kan vara lätt att göra en svart eller vit bild när det kan finnas nyanser där emellan? Upplever du att det är samma typ av respons eller öppenhet för information som du uttrycker det även utöver grönboksprocessen, alltså när ni arbetar vidare med andra frågor, upplever ni att ni har samma möjlighet att få kontakt?

HC: Jo, men jag tror att det finns en medvetenhet eller en nyfikenhet eller känsla, det tycker jag att man möts av att man vill ha så mycket information som möjligt och man vill höra olika sidor av det, men det är klart att det blir lättare när det finns formella strukturer som gör att man...det var klart lättare att träffa kabinettsekreteraren när det ändå var en pågående grönboksprocess, det var lättare att träffa parlamentariker när de sen visste skulle ta en resolution i parlamentet. Så det är klart att de kanske, de här formella beslutsvägarna kanske ändå ger en informell påverkansmöjlighet också. Så är det ju. Sen kanske kanske jag hade en ovanligt mörk bild av EU, men jag blev positivt överraskad av att det ändå fanns den tillgången.

LR: Ja, men det är bra.

HC: Sen tror jag också att det var så rätt i tiden att jag kom. Det här är en momsfråga eller en skattefråga, vilket gör att det ligger på finansdelen och gör att de inte är vana vid att en 25-årig, blond svensk tjej kommer till Bryssel-

LR: -och pratar skatt?

HC: Ja, nej, vill prata de här frågorna. Det var också så att jag blev en liten katt bland hermelinerna, det blev en liten snackis och på något sätt lite av en grej, jaha nu kommer den här svenska, blonda tjejen som pratar idrott, liksom. Det tror jag hjälpte mig i vissa sammanhang, att jag stod lite ut, från de andra.

LR: Ja, precis, jag kan tänka mig det. Har ni varit med i de här konsultationerna för civilsamhället vid något tillfälle?

HC: Nej, inte mer än att vi har gett inspel till våra europeiska organisationer som då har företrätt idrotten, men inte andra.

LR: Nej, men jättebra. Jag tänkte att vi pratar lite grann om resurser. Du nämnde, jag vill bara kolla, det är främst du som har ansvaret för EU-aspekten av ert påverkansarbete?

HC: Mhm. Sen har jag en chef så klart som jag, som ligger under generalsekreteraren. Men det är jag som är operativ handläggare.

LR: Känner ni någon gång att ni skulle behöva, det kanske beror på hur ens arbete ser ut, men känner ni kanske en brist i personalresurser? Har ni anpassat er efter vad ni har förmåga att göra?

HC: Ja, jag tror vi har anpassat oss efter hur det ser ut. Det är klart att när jag jobbade heltid på det kunde jag göra mer än nu när jag jobbar halvtid. Men jag ser det, vi har försökt vara lite smarta och hitta samarbets...ja, samarbetspartners ska jag inte säga, men samarbetsorganisationer. Vi försöker jobba genom våra europeiska organisationer och genom kontoret som...det finns en anställd i Bryssel och sen finns det ett gemensamt EU-kontor för alla olympiska organisationer. Där är RF inte med men i de flesta andra länder så är det en organisation, en bred idrottsorganisation genom olympiska kommittéen. Då försöker vi också jobba lite kring. Vi lägger inte så mycket rena pengar i påverkansarbetet gentemot EU. Vi har aldrig några inbjudningar eller flashiga mingel eller den typen. Den insats som riksidrottsförbundet lägger på EU handlar framförallt om min arbetstid, min tid och sen är det väl så att det är några resor till Bryssel vid arrangemang eller vid särskilda möten eller så. Men det är praktiskt inget i rena pengar.

LR: Nej, för det var min andra fråga, just de finansiella resurserna. Ert påverkansarbete har ingen speciell finansiering utan det går som sagt ur din position?

HC: Ja, jag skulle säga att framförallt min arbetstid är våra anslag till det.

LR: Har ni någon typ av EU-finansiering, kanske inte till ert påverkansarbete men till andra delar av verksamheten?

HC: Nja, nja säger jag.

LR: Det är också ett svar.

HC: För att, från och med i år kommer det finnas en idrottslinje eller ett idrottsområde inom utbildningsprogrammet Erasmus+. Aldrig tidigare har idrotten haft en egen budget på det, men nu kommer man få det. I förberedelsetiden för att man skulle få en egen budget så har det funnits vissa projektpengar att söka och där är vi med i ett projekt, RF är med i ett projekt, som leds av vår engelska motsvarighet som handlar om dubbla karriärer för elitidrottare så att man ska underlätta för dem att kunna studera samtidigt som man gör sin elitsatsning, eller vad det nu skulle kunna vara. Så vi är med i ett sådant projekt som har fått pengar som föreberedande åtgärd, och sen så har vi, är vi med i ett projekt som har ansökt att få pengar nu..

LR: I det här nya?

HC: Ja, i det nya call-et som då har lyst ut. Så det är de två projekten vi får EU-pengar för annars har vi inte något på central nivå. Sen vet jag att en del av våra distrikt har jobbat med då EU-finansiering på olika sätt. Till exempel genom vissa regionalsatser genom regionalfonden och vissa arbetsmarknadssatsningar ur socialfonden, och det har jag siffror på om du skulle vilja ha det, vad man har fått i medfinansiering för vissa projekt. Men det är verksamhetspengar.

LR: Är det någonting som du upplever är...med tanke på de här EU-pengarna du nämner som kommit ganska nyligen, upplever du att det är en motiverande faktor till varför ni väljer att arbeta med EU?

HC: Nej. Vi har varit...när regeringen och regeringskansliet berättade att EU-kommissionen har de här planerna från sina möten i de här rådsarbetsgrupperna så fick vi frågan formellt hur vi ställde oss till ett idrottsprogram i Erasmus+. Där var vi som enda landet av 27 negativa till att ha ett sådant här program. Ett, för att vi visste...eller jag ska säga att vi inte visste, men vi fick signaler om vi skulle behöva skjuta till fler pengar till EU, om Sverige skulle behöva skjuta till mer pengar till EU, så skulle det behöva tas från det nationella sakområdets budget. Alltså skulle EU skjuta till säg 20 miljoner, eller skulle Sverige behöva skjuta till 20 miljoner till EU så skulle de 20 miljonerna behöva tas från riksidrottsförbundet ur ett nationellt håll, och det ville vi inte så klart. För det andra så vill inte vi att EU ska styra vad den svenska idrottsrörelsen ska göra, för vi var rädda att då skulle vi behöva hämta hem dem pengarna från EU igen och då skulle vi behöva göra projekt eller satsningar inom de områden som EU bestämmer, och då blir det kanske inte vad svensk idrott behöver eller vill göra. Så vi såg en fara i det. Så det lyfte vi fram till regeringen och vi var helt överrens det tyckte de också. Men det blev ett idrottsprogram ändå och det har vi full respekt för, så är ordningen. Då är det inte så att vi säger att nej, vi tänker absolut inte ansöka om några pengar från detta, utan ligger det i linje med vad vi vill göra och det passar bra i övrigt så skulle vi mycket väl kunna söka pengar, men vi har inte sett det än, så att säga. Dessutom togs inte de här pengarna från vårt nationella anslag. Så att jag skulle vilja säga att pengar är inte en motiverande faktor för att vi ska jobba gentemot EU, det är det inte.

LR: Snarare då som du sa att det kanske finns ett värde där igen att ha kanske inte suveränitet, men kanske individualitet om inte annat?

HC: Ja, vi vill inte vara beroende av EU, vi vill inte göra saker eller verksamhetsinsatser bara för att få pengar.

LR: Precis. Till sist, sista frågan om resurser. Nu har vi pratat lite om personalresurser och finansiella resurser, men det finns andra resurser man kan ha som organisation. Vilka skulle du säga är de resurserna som Riksidrottsförbundet har, jag tänker till exempel på expertis, ert namn?

HC: Svår fråga..

LR: Det är helt ok att inte ha ett svar på det.

HC: Ja, men det är intressant. Om inte annat så skulle man behöva reflektera kring det. Jag tror att våra resurser eller våra styrkor kanske, vi har ett bra samarbete eller bra, tajta med våra europeiska organisation och våra nordiska länder, tillsammans är vi ganska starka och vi är också, kan luta oss väldigt tillbaka på den här ideella idrottsrörelsen där var tredje svensk är med. Vi är den absolut största folkrörelsen, och det gör att vi får både styrka och tyngd som är viktig så klart, och då med bakgrund av allt det här ideella. Jag kan ibland känna på besök i mindre orter att idrottsföreningen är lika viktig som skolan, lika viktig som vårdcentralen. Den håller ihop, den blir ett nav i bygden, föreningen är en del av vår svenska kultur. Det tror jag är vår tyngd utanför Sveriges gränser också. Så klart ännu tydligare inom. Men det kan jag känna, vi har en bra tyngd, är pålitliga och är stora, och finns också med i det internationella påverkansarbetet.

LR: Absolut, sådana siffror som du nämnde det gör att man har en förankring.

HC: Ja.

LR: Om jag får prata lite om metoder nu, alltså rent konkret hur ni arbetar. Om du skulle beskriva vilka konkreta påverkansmetoder ni använder gentemot EU, både stort och smått? Det finns många olika sätt som man kan göra påverkansarbete på, det kan vara allt från ett debattinlägg till, som du sa, glitsiga mingel. Hur arbetar just ni?

HC: Vi jobbar...vi försöker alltid göra vår hemläxa först. Vi kommer väldigt sällan och gnäller eller skriver debattartiklar eller debattinlägg om vi först inte har svarat på remisser, fyllt i enkäter, gjort det här traditionella påverkansarbetet. För det blir, det är viktigt att ha gjort för att vara trovärdig i det långa loppet. Så jag skulle säga att vi jobbar dels med en formell del som är väldigt...som vi lägger tid på, alltså svara på remisser, medverka med inspel till kommentarer och synpunkter, medverkar i möten som lysas ut, och framförallt har vi också en dialog med regeringskansliet, kulturdepartementet i det här fallet, där de också ställer frågor till riksdrotsstyrelsen och riksdrotsstyrelsen svarar och så. Sen finns det också en annan del som då är med informell, men det handlar egentligen om att ge information och mötas, skulle jag säga. Vi bjuder inte in till mingel eller den typen av aktiviteter.

LR: Eller seminarium eller något sånt?

HC: Ja, seminarium, det kan vi göra. Vi har haft ett seminarium och en hearing i EU-parlamentet. Men då var bägge de med anledning av momsfrågan, och sen medverkar vi annars, men som sagt...möten, information, seminarium, hearings, det är det informella som vi gör.

LR: Varför har ni valt att jobba så helt enkelt? Vad är det med det här sättet att jobba, göra sin hemläxa och så där, vad är det med det som ni finner värdefullt?

HC: Vi blir trovärdiga genom att jobba seriöst och på de sätten, att vara strukturerade, se till helheten, svara på alla de här offentliga frågorna där man även tydligt kan se vad vi tycker och sedan följa upp det med att ge samma information, kanske prata om samma sak i hearings, men kanske ge också...vi försöker hela tiden ge vardagsexempel eller lokala exempel för det är därför vi finns. Riksidrottsförbundet har inget självändamål, utan vi ska ge förutsättningar, försöka ge förutsättningar som är så bra som möjligt till föreningarna och de ideella ledarna och de idrottande barnen. Så det tror jag är en stor anledning, och jag tror att det har varit framgångsrikt på nationell nivå, och därför gör vi det på samma sätt på internationell nivå.

LR: Ja, det är intressant. Försöker ta med de lärdomarna, helt enkelt?

HC: Ja, ja.

LR: Absolut. Du har nämnt föreningarna ett par gånger, har ni någon typ av påverkansarbete där de är involverade? Använder ni er av medlemmar, eller föreningar, eller distrikt, och försöker få *dem* att påverka saker.

HC: Vi har gjort det en gång. Det var med anledning av momsfrågan. Då gjorde vi ett upprop och sa att de föreningar som vill och som kan beskriva hur det här skulle slå mot dem, att inte få behålla

momsundantaget, skicka gärna in det till EU-kommissionen. Så vi gjorde ett upprop på hemsidan, och så gav vi en adress en mail-address till EU-kommissionen, men vi jobbar inte med att skriva några exakt likadana svar som man bara kan skriva under som förening, för det tror vi inte på, det blir bara löjligt om det kommer in tusen svar som är exakt likadana till EU-kommissionen på pricken, på punkterna, där det bara står en annan förening i hörnet. Det blir lite löjligt, för då är det så tydligt att det är vi som har skrivit det. Utan vi sa ett upprop, så här är...grönboken är öppen till 25 maj, det här är mail-adressen, skriv gärna in och berätta hur ni upplever vad som skulle hända. Då fick de, jag tror de fick 600 svar från föreningarna, vilket var helt fantastiskt, på hur det skulle drabba dem. Det blir mycket mer verkligt, mycket mer kött och blod än om vi ska sitta och säga att vi representerar 20 000 idrottsföreningar, så att säga. Så det är vid det tillfälle som vi använt oss av föreningarna, som påverkansmedel eller hur man ska uttrycka det. Men de är hela tiden självständiga, vi kan aldrig säga åt dem vad de ska göra.

LR: Nej, naturligtvis.

HC: Vi kan aldrig säga åt våra förbund vad de ska göra, de är autonoma.

LR: Men upplevde du att det blev framgångsrikt just eftersom det handlade om en fråga som hamnade väldigt nära deras vardag, om man säger så? Vissa upplever det som svårt att *stimulera* ett engagemang kring frågor som har den typen av EU-koppling.

HC: Jo, men så är det ju. Det är ingen slump att valdeltagandet till EU om några veckor kommer vara runt 50 %, för det känns för långt iväg. Men det har var en fråga där kassören Eva som bara vill hjälpa till, som är rätt duktig på siffror, som har jobbat på bank och som vill ge tillbaka till idrotten för det den har gett hennes barn, hon kunde beskriva att det var nästan tvunget för henne att ha en högskoleexamen i ekonomi eller juridik för att klara av hanteringen av ekonomin. Samtidigt som vi vet att det står inte hur många som helst i kö för att bli kassörer i landets föreningar och det tror jag engagerade dem, de kände så starkt för det. Hur ska det nu gå när Eva slutar? Finns det någon annan? Hur ska det vara för henne att sitta och bokföra? Så det tror jag. Det finns andra frågor där vi kan känna...vi har en annan sakfråga här på nationellt plan som har bäring på EU:s konkurrenslagstiftning, men den är jättekomplicerad och komplex, så den är mycket svårare att kommunicera och då försöker vi inte kommunicera det lika tydligt ut mot föreningarna för de kan inte känna för den på samma sätt, det blir så tydligt med momsens. Så det är en utmaning i så fall om man skulle behöva föreningarna i något slags kampanjarbete att stimulera dem, men vi har bara känt att vi har behövt det i momsfrågan och där var det klockrent.

LR: Vi har redan diskuterat lite kort om det här med momsfrågan och grönboksprocessen och så där. Om vi tänker lite bredare, ert samlade EU-påverkansarbete....det finns olika sätt att se på hur en policyprocess kan se ut men om man tänker generellt kanske att det finns en början med agenda-setting, och sen formulering av en policy, sen implementering och sedan någon typ av utvärdering eller monitoring. Skulle du säga att ni väljer att rikta in er på någon specifik del där, eller försöker ni följa långa processer kontinuerligt? Eller beror det kanske på frågan?

HC: Jag kan säga att vi har inte haft så många sakfrågor att jag kan ge ett bra svar på det. Utan, eftersom de flesta av våra sakfrågor då ändå är nationella så är det så väldigt sakfrågefrågebundet. Så vi har nog gjort lite olika beroende på sakfrågan, det är för få för att kunna ge en generell bild över det.

LR: Det är, som du säger, ett svar i sig. Det beror lite på frågan i den fas ni befinner er i. Om vi går tillbaka till vart man riktar sig mot, du har nämnt Kommissionen och arbetet som ni har haft där, du nämnde lite kort också svenska parlamentariker. Vilka delar av EU har ni valt att rikta ert påverkansarbete mot?

HC: Mhm. Jag ska också säga att vi har en kontinuerlig dialog kring dessa frågor med svenska regeringen och med svenska representationen i Bryssel när det gäller EU frågor och med, egentligen när de arbetar i rådsarbetsgrupperna, så det är också ett sätt att påverka. Där har vi och svenska regeringen, oavsett partifärg, väldigt liknande uppfattningar om idrottspolitiken, så det brukar inte vara något större problem. Vi har då jobbat en del mot Kommissionen och Kommissionens tjänstemän och framförallt direktoratet som då jobbar med idrottsfrågorna. Vi har riktat in oss en del på parlamentet, och det beror på att de kan göra uttalanden och ställa skriftliga frågor eller andra typer av frågor till Kommissionen, så att säga i de här ärendena och parlamentet får mer och mer makt och har fått det också genom de olika fördragen, så man ska inte underskatta parlamentet vilket man ibland lätt gör, så att säga. Vi har också jobbat en del mot ekonomiska och sociala kommittéen, där vi har etablerat en kontakt med en kvinna som jobbar för Forum, Forum för idéburna organisationer med social inriktning. Vi jobbade en del ihop i momsfrågan och hon arbetade där i ekonomiska och sociala kommittéen, vilket är en bra ingång. De är rådgivare åt Kommissionen och kring det civila samhället, så det har också varit bra.

LR: Absolut. När ni jobbar med parlamentet, är det främst svenska parlamentariker ni riktar in er på, eller är det partigrupper?

HC: Nej, vi har pratat framförallt med svenska parlamentariker och sen har de ibland gett oss, det blir ett snöbollsurval, de har gett oss ingångar till andra parlamentariker eller gett oss ingångar till någo rapportör eller liknande, men vi har oftast börjat med de svenska, och det är med momsfrågan återigen, det får bli ett exempel, för där var det så tydligt att det var en svensk fråga och där fick de vara ingången och de kunde sen ge oss namn på rapportören för grönboksprocessen och så. Så har vi försökt jobba lite med våra nordiska, så att säga. Men jag tror också att det är en fara att bli lite för patriotiska eller för inskränkta, för EU finns ju ändå, och betyder väldigt mycket och gör ett bra arbete på många områden, och nu har vi EU och då får vi jobba med det. På något vis kan jag känna att det får inte bara bli, det blir såhär, jaha det är en sakfråga som bara berör de längst upp i norr, inga fler. Utan det är ibland viktig att göra den europeisk, eller generell i sitt perspektiv så att det inte blir att vi blir de sura som hela tiden sitter i hörnan och lägger armarna i kors.

LR: Är det någonting ni försöker ha i åtanke, för det var väldigt intressant det du just sa om att försöka lyfta upp det på en högre än nationell nivå att man försöker vara inkluderande i formuleringen av frågan?

HC: Ja, men det tror jag är viktigt. Ta det här idrottsprogrammet när det skulle till, och Sverige var det enda land i princip, och vi var den enda idrottsorganisationen som inte ville ha det. Då är det inte så att jag, jag kan säga vår ståndpunkt när vi har de diskussionerna, men sen får det räcka, för om du har 27 andra som vill det så är det så, och det kan inte jag göra något så mycket åt, så då försöka vara den som rättar sig efter majoriteten och också är solidarisk mot vad de andra idrottsorganisationerna har för förutsättningar. För man kommer inte heller så långt i ett påverkansarbete i fortsättningen om man ska sätta sig och vara sur i en hörna och vara emot allting.

LR: Ni försöker alltså tänka på "the long game"?

HC: Ja, sen ska man inte säga ja till saker som man inte tycker, men på något vis måste man också ha förståelse för andra organisationernas situationer eller liknande, och då får man ibland säga att vissa saker är viktigare att påverka än andra.

LR: Precis. Om jag får gå tillbaka till dig litegrann? Vi pratade om att du hade läst statsvetenskap i Lund, till exempel, känner du någon gång behov av mer information eller vidareutbildning? Man kan oftast sina sakfrågor väldigt väl i en organisation, och man kan kunna saker om EU, men påverkansarbete mot EU kan ibland vara en nischad bransch om man säger så.

HC: Alltså jag tror att...jag hade en bild av EU när jag åkte ner, min bild var väldigt teoretisk, så klart, eftersom det var det jag hade erfarenhet av. Sen fick jag lite av en annan bild på plats, och det är inte alltid så att det funkar rent praktiskt som det man läst teoretiskt. Så att snarare, det var kanske inte så mycket påverkansarbetet i sig, utan snarare bilden av EU rent praktiskt, för den skiljde sig lite mot bilden av EU rent teoretiskt. Sen känner jag kanske ett behov av att ha personer runt mig för att bolla frågorna eller diskutera hur vi ska hantera vissa frågor eller vissa problem, eller hantera vissa påverkansmöjligheter, men det är inte så att jag känner ett jättestort behov av mer kunskap, rent lobby-mässigt, eller påverkansmässigt. Men det är också heller inte så att man blir klarlörd av EU, jag upptäcker fortfarande aspekter och sakområden eller processer som jag inte hade någon aning om, trots att jag jobbat med det i tre år, det är väldigt komplext på så sätt.

LR: Det var mer som sagt en reflektion av EU:s komplexitet än en individuell...

HC: Ja, men jag förstår.

LR: Ok, om du får tänka dig in och vara lite representant för svenska civilsamhället i stort, bara din uppfattning nu, upplever du att det finns en allmänt god kunskap om hur man arbetar med EU-frågor i sin verksamhet? Eller upplever du att EU känns lite läskigt för de flesta i civilsamhället?

HC: Väldigt, väldigt blandat. Jag upplever att kunskapen är väldigt varierande och ingången till kunskap är oftast att det finns pengar, eller att något har blivit fel. Inte att man ser EU som en möjlighetsgörare eller som en ingång i övrigt. Men jag tycker också att det finns en bild av att EU är byråkratiskt och svårt, vilket det inte behöver vara. Det finns också en bild av att den som har mest pengar lyckas, och så tycker jag inte att det behöver göra. Jag tror att svenska civilsamhällesorganisationer, alltså vår styrka ligger i att vi kan oss själva och vi är engagerade. Engagemanget här kommer vi oerhört långt på. Engagemanget slog igenom när 600 föreningar svarade, det var kanske mycket viktigare än mina sex månader där. Jag tror att det engagemanget ska vi nyttja. Jag tror att vi vet bättre om hur vi vill ha det, och vi kan bättre prata om civilsamhällets värde än vilken PR-firma man anlitar som helst.

LR: Det är uppmuntrande att höra. Det är kanske att ha ett sånt engagemang och ett sådant stöd som är en sådan resurs som man har med sig?

HC: Ja, ja. Som man inte tänker på.

LR: Nej, precis, som man kanske underskattar. Ja, men då ska jag gå in på det sista ämnet här. Vi har redan kommit i kontakt med det lite innan, nämligen nätverk, och att arbeta i nätverk. Det är

många svenska organisationer som väljer att göra det av olika orsaker. Du nämnde bland annat nätverket som du är Generalsekreterare för, finns det några andra nätverk som RF är med i?

HC: Det är då den här europeiska organisationen, ENGSO, och sen har olympiska rörelsen ett EU-kontor i Bryssel, det var där jag var placerad när jag jobbade där. Sen samarbetar vi också en del kring, eller med Forum för socialt idéburna organisationer, jag är inte riktigt säker på vad de heter, de har bytt namn, i de här frågorna. Sen så klart när det var momsfrågan, då hade vi rätt så mycket kontakter med olika typer av olika typer civilsamhällesorganisationer, vi blev liksom en nav för momsfrågan. Så då var det de stora, de allra största som hörde av sig, vi hade kontakt med.

LR: Så det finns lite flexibilitet där, skulle det poppa upp en grej på kartan finns det nya samarbeten som kan utvecklas?

HC: Ja, det tror jag absolut.

LR: Ja, och när ni arbetar i era nätverk...jag kan ställa en ganska enkelt fråga: vad är fördelarna med att arbeta i ett nätverk?

HC: Oj, många. Så klart att vi blir ännu större och starkare tillsammans. Vi kan visa på att fler politikområden berörs eller att fler...det här kanske är problematiskt för fler, eller det här möjliggör för fler, vad det nu kan vara. Inte bara idrotten, utan det är också, de sociala organisationerna, eller friluftslivet eller vad det nu kan vara, kyrkan, eller så. Det tror jag är en jättestyrka. Det är alltid bra att bolla idéer eller hur man ska hantera saker. Jag tror att civilsamhället också är vana av att jobba tillsammans, det är det vi är bra på och därför gör vi gärna det. Det finns jättemånga fördelar. Vi hjälps åt att göra jobbet, både energi och resurser, det underlättar.

LR: Och eftersom vi nu var inne på mitt favoritämne, resurser, känner du att informationsbyte också är en aspekt, eller en positiv grej som ni kan få ut utav ett nätverk?

HC: Absolut.

LR: Åt båda hållen naturligtvis, men kanske som du nämner, eftersom er verksamhet kanske är lite sakfrågebunden beroende på hur ni jobbar, det kanske kommer upp någonting som ni känner väldigt starkt för eller något som ni inte arbetat så mycket med innan. Är just denna möjligheten viktig?

HC: Ja, alltså den är jätte, jätteviktig. Jag tycker det för utmaning i det jobb som vi gör rent generellt. I min idrottspolitiska rådgivarroll, den absolut svåraste arbetsuppgiften det är att ha en helhetssyn eller en omvärldsbevakning, eller en intressebevakning, vad man nu kan kalla det. För det händer så mycket politiskt både i EU och i Sverige att det är omöjligt nästan att hålla reda på. Så det är klart att det är en jätteviktig aspekt, att man hjälps åt att dela informationen och ha den övergripande insikten. I momsfrågan, vi var jättegenerösa med information, all information som vi fick och andra kunde ha nytta av, det fick dem. Det fanns ingen, och så upplevde jag att de var gentemot oss, det fanns inget revirtänk eller den typen, för det tror jag, det tjänar ingen på att hålla på och sitta på information.

LR: Nej, nej. Då naturligtvis kommer vi till den andra sidan av detta, vilket är...kanske inte nackdelar men kanske hinder eller vad man väljer att kalla det, svårigheter eller så, med att vara i ett större nätverk. Hur skulle du beskriva dem från ert perspektiv?

HC: Mhm. Nej, men det...ibland så tror jag, och det kanske jag har suttit och gjort hela intervjun, men ibland så klumpar vi ihop civilsamhällesorganisationerna i en del och säger politiken för det civila samhället, eller förutsättningarna är lika, eller...och det finns en del som är lika, ja, men det finns också en del olikheter, och i ett sånt informationsutbyte eller ett samarbete eller vad det än kan vara, så måste det också finnas utrymme för olikheter och att man inte tycker lika och att man inte vill hantera saker på samma sätt. Det kan vara utmaningen då, att låta de olikheterna ta plats och låta det vara ok. Där är vi, idrotten lite speciella, och där ser vi oss lite annorlunda. Vi är absolut störst i antal individer och har kanske lite andra förutsättningar och har ett direktanslag från regeringen eller liknande, och det gör också att vi kanske blir lite annorlunda, till exempel.

LR: Jag tänker med ENGSO, till exempel, har ni någon gång den situationen att ni måste kompromissa litegrann gällande vilka frågor ni vill ta upp på EU-nivå? Igen det här med när man är många som ska tycka till.

HC: Absolut. Så är det, idrotten ser så olika ut i Europa, och det måste den få göra. Något som vi tycker till exempel, nu är det inte aktuellt längre, men man pratade för några år sedan om att göra ett nytt...det finns en antidopingbyrå som är självständig och fri, och då pratade man om att göra någon slags organisation för match-fixing, alltså uppgjorda matcher. Då var vi så här att nej, det här kan idrotten själva ta hand om, det behövs inte en organisation för det, vi vill inte ha fler organisationer, utan man måste lita på att var och en idrottsrörelse kan hantera detta. Sen behöver man samarbeta, men vi vill inte ha en till organisation. Var vid min portugisiska kollega tycker att det är absolut att vi ska ha en organisation för att hon sa till exempel att hos oss är idrotten till viss del korrupt, och vi kan inte få bukt med det om det inte finns en självständig organisation som sysslar med uppgjorda matcher eller match-fixing. Jag vill absolut inte ha någon från Sveriges sida, och hon vill absolut ha en.

LR: Som sagt, från ett svenskt perspektiv så kanske den tanken inte ens...

HC: Nej, samtidigt som jag kan förstå att för henne är det jätteviktigt. Det kommer hela tiden i dem avgöranden på något vis, eller situationer och avvägningar.

LR: Ja, precis. Ja, men då känner jag mig väldigt nöjd, jag ska bara ställa min allra sista fråga. Nu har vi pratat lite detalj, så nu ska vi backa ut lite grann. Om du får tänka helt fritt och brett i framtidsperspektiv, vilka utmaningar ser du med ert EU-påverkansarbete i framtiden? Hur nära intill eller långt fram det än må vara.

HC: Åh, det är alltid så svårt att svara på!

LR: Ja, nu kommer det i slutet av intervjun.

HC: Exakt! Nej, men, utmaningen är väl kanske att EU får mer och mer makt och befogenhet och kompetens och det ställer krav på oss, både kompetensmässigt och resursmässigt. Det känns det väl lite osäkert hur vi ska möta det i framtiden och hur, hur blir kopplingen till den nationella idrottspolitiken och blir idrotten fortfarande en nationell angelägenhet eller vad händer? Styr vi mer och mer av ramar och regelverk från Bryssel, då ställer det helt andra krav på vårt idrottspolitiska arbete.

Appendix 4, Interview: The Swedish Society for Nature Conservation

Transkribering, Intervju med Svenne Junker, Naturskyddsföreningen

Plats: Naturskyddsföreningens kontor i Stockholm

Tid: ca 11.15-12.15, 6/5/2014

LR: Jag tänkte börja lite kort om dig. Vad är din officiella yrkestitel?

SJ: Jag är sakkunnig.

LR: Mhm.

SJ: Jag tror det till och med heter sakkunnig EU och miljöpolitisk- nej, E- Sakkunnig EU och offentlig organisation? Nej, jag kommer inte ihåg.

LR: Mhm.

SJ: Något sånt. Jag tror när jag anställdes hette jag EU-lobbyexpert eller något sånt, EU-handläggare kanske det hette. Informellt har jag kallats för "springare". EU-springare.

LR: Mhm.

SJ: Jag vet inte vart det uttrycket kommer ifrån, men och jag har tolkat det som att det är en schackpjäs, en EU-springare.

LR: Mhm.

SJ: Som då kan hoppa över andra pjäser, det är den enda schackpjäsen som faktiskt kan schacka utan att...

LR: Ja, det är sant.

SJ: Som kan hota andra pjäser över planen, fast jag vet inte. Men jag ska berätta om mig först. Jag heter Svenne Junker och jag har jobbat inom offentlig påverkansarbete, eller har jag försökt göra och studerat det också. Jag läste på Handelshögskolan, jag läste en master, och så läste jag även en kandidat från universitetet i statsvetenskap. Jag har fokuserat på fördjupade studier mot offentligt påverkansarbete, beslutsfattande i organisationer och i och mellan organisationer. Jag registrerades även som doktorand på Handelshögskolan, med inriktning mot beslutsfattande i EU-organisationer. Jag avslutade nyligen min avhandling i det temat, men jag har haft min avhandling vid sidan av jobbet. Jag jobbade dels på en PR-byrå, dit vände jag mig för att arbeta med offentlig påverkan, lobbying eller vad man kan kalla det. Men det var ganska lite av det jobbet som faktiskt var, som handlade om lobbying.

LR: Mhm.

SJ: Jag kanske hade 10-15 % av min arbetstid i uppdrag som var lobbying-relaterade. Det var dessutom dålig lobbying, det var lobbying för ett sämre samhälle, kan man säga. Jag jobbade för, till exempel för, bromerade flamskyddsmedel som är skitdåliga grejer, alltså *mot*

Naturskyddsföreningen, men det i sin tur gjorde att jag fick ett starkt intresse för miljöfrågorna och att jag hade jobbat mot Naturskyddsföreningen var en viktig anledning till att de ville anställa mig för det var en europeisk fråga också. Så det var ett EU-projekt jag jobbade med på den där, på den här PR-byrån. Så när jag kom till Naturskyddsföreningen, så hade jag kanske bara genomfört 25 % av min avhandling och så jobbade jag i förra EU-valet och när Sverige var ordförande, 2009, och det svenska valåret 2010. Sen tog jag tjänstledigt och var tjänstledig 2011, 2012 och 2013 egentligen. Men jag kom tillbaka i november, så jag var nästan borta i tre år, i princip. Sen kom jag tillbaka, för nu är det europeiskt valår igen, och svenskt valår. Min roll har ju varit fokuserad på just valåren och de EU-ordförandesåren. Sen vetefan vad som händer efter det. Nu har jag å andra sidan blivit doktor, så att jag kanske kommer göra någonting annat.

LR: Mhm.

SJ: Så jag kanske gör någonting annat.

LR: Mhm. Så det är från 2009 där någonstans som du först kom till-

SJ: 2008.

LR: 2008. Precis...ok...

SJ: Jag blir klar på handelshögskolan 200- precis i början av 2004,

LR: Ja, ok.

SJ: ...och jag jobbade alltså på PR-byrå 2004 till 2008.

LR: Precis.Om vi rör oss lite mer in till Naturskyddsföreningen påverkansarbete generellt, alltså inte bara det som är EU-kopplat, hur skulle du beskriva det?

SJ: Jag tror att påverkansarbete, det är en flernivå- och fleraktörsorganisation, kan man nog säga. Det finns tre huvudsakliga spår i vår verksamhet. Det är det att vi vill hjälpa människor att handla mer miljövänligt, då har vi en avdelning för Bra Miljöval, det är helt enkelt en standardisering, ett märke som man sätter på produkter. Det kontoret sitter i Göteborg, men de tillhör ju kansliet. Det är ett sätt att påverka människor. Sen har vi det mera föreningsmässiga arbetet som handlar om att lyfta kärleken för naturen. Då är det aktiviteter på lokal nivå. Vi har 250 kretsar som innehåller ett visst antal medlemmar. Jag tror man måste vara, säg ett antal hundra medlemmar, för att kunna bilda en krets. De bestämmer ju vad de vill göra, de kanske gör lokala svampplockarutflykter eller politiska kampanjer när kommunen ska riva ner någonting eller något sånt. De sköter sig själva, men det är bara ideella människor som är engagerade i de projekten. Så de två benen är alltså konsumentmakt, kärlek för natur, och det tredje benet är politisk påverkan. Så här på kansliet så har vi dels en föreningsavdelning som håller på med det här föreningsmässiga arbetet som koordinerar olika kretsar och deras samröre och sen har vi kanske en kommunikationsavdelning som både vill lyfta kärleken för naturen och lyfta konsumentmakten, och så har vi det här kontoret i Göteborg som håller på med det här med Bra Miljöval, och så har vi administration och sånt, och så har vi dem, det vi nu kallar för SAK-avdelningarna.

LR: Mhm.!

SJ: SAK-avdelningarna, jag tror att det finns tre SAK-avdelningar. Det finns en Jordbruk och Fiske, Jordbruk och Hav kanske den heter, det är en som heter Klimat och Energi, eller Klimat och Trafik, och så är det en som heter Kemikalier. Det man kan säga är att vi har ju vissa frågor vi bevakar extra mycket: det är jordbruksfrågor, det är fiskefrågor, det är kemikaliefrågor, det är klimatfrågor, energifrågor, trafikfrågor. Så dem har vi alla sakkunniga i och tillsammans utgör den delen av organisationen...nej! Klimat Energi, Kemikalier, Jordbruk, -nej! Skog har vi ju också! Skog och Naturvård. Skog och Naturvård, Klimat och Energi, Jordbruk och Hav och Kemikalier. Det är fyra SAK-chefer och under dem ligger kanske 15 sakkunniga. Så säg att det är 20 personer. Sen har vi två jurister, miljöjurister. Så alla vi jobbar med det politiska påverkansarbetet - och så är det jag då! Jag är under generalsekreteraren, jag är horisontell, jag är springaren, för att jag ska helt enkelt vara vår påverkansstrateg. De som jag jobbar närmast är de här fyra SAK-avdelningarna, eller SAK-cheferna, och generalsekreteraren, och ordförande. Det är de som jag jobbar med dagligen.

LR: Så du försöker alltså komma åt alla de här de här fyra områdena och lyfta dem till en EU-nivå, på något sätt?

SJ: Ja, precis, alla de här de här områdena är ju med på den EU-politiska agendan.

LR: Ja, absolut.

SJ: Kemikalier framförallt, och jordbruk i stor utsträckning och fiskepolitiken har blivit allt mer EU-fokuserad, klimatpolitiken är också väldigt EU-fokuserad, energipolitiken till viss del, trafikpolitiken finns också där, skogen däremot kanske fortfarande i högre grad är nationell. Så min expertis är, jag ska kunna EU. Jag ska veta hur EU fungerar, jag ska kunna hjälpa sakkunniga här och jag ska ha interaktionen mellan våra europeiska organisationer. Vi är ju medlemmar i flera europeiska organisationer. De har i sin tur experter som jag ska länka samman och jag ska kunna leda arbetet inför EU-valet och EU-ordförandeskapen.

LR: Mhm.

SJ: Så det har varit min huvudsakliga arbetsuppgift.

LR: Ok. Vad var det som ledde till att Naturskyddsföreningen valde att börja rikta sig mot EU?

SJ: Jo, jag kan säga att innan Sverige var med i EU så skulle jag nog våga tro att Naturskyddsföreningen knappt var engagerad i EU frågor överhuvudtaget. Sen kan man säga att det har varit några ledande personer som har drivit arbetet till att fokusera mer på EU. Jag skulle tro att Anders Wikman som var generalsekreterare på 90-talet tog första steget mot EU, det har jag egentligen ingen kunskap om. Mer nyligen, sedan millenieskiftet, så har vår ordförande, Mikael Carlsson, varit den stora EU-kraften. Han är dessutom ordförande i den europeiska organisationen European Environmental Bureau, EEB, och det har han nog varit sedan 2005, och han har varit ordförande här sedan 2002. Han har nog drivit in verksamheten till att bli mer EU-fokuserad och han är väldigt engagerad på EU-nivå också. Så det är väl en viktig aspekt. Det första riktiga EU-valet som vi hade i Sverige, det var 1999, då gjorde vi ingen granskning, såvitt jag vet, ingen granskning av EU-politikerna och det var inte någon stor uppståndelse kring det. 2004 gjorde vi en första granskning och då anställde man en konsult till det. Han var journalist, han som gjorde det. Speciellt...han var nog inte speciellt bra. Så det fanns ett önskemål om att höja nivån ytterligare, så

man kan säga att det var en del av den anställningen som jag fick, det förtroende jag fick. Så när jag kom hit 2008 så har jag varit en del i att forma vårt EU-arbete. Vi har nog tagit en hel del steg under min tid här, men det är fortfarande relativt marginaliserat, och jag tror det beror på att folk inte fattar vad EU är.

LR: Du tror fortfarande att det finns en sådan pass kunskapsbrist generellt?

SJ: Folk har svårt att förstå hur EU funkar och det är en komplex organisation. Men egentligen så är Naturskyddsföreningen också en väldigt komplex organisation, det är bara det att den är lite mer förgivettagen kanske. Plus att media inte heller snackar så mycket om det. Många av våra medlemmar gillar inte EU, många svenskar gillar inte EU. Så ser det ut i nästa alla länder, det finns nästan lika stor andel som tycker EU är bra som tycker EU är dåligt.

LR: Upplever ni i era föreningar att det finns delade meningar om EU? Kommer ni i kontakt med det?

SJ: Mhm! Ja, det gör jag. Jag kommer kanske inte så mycket i kontakt med det för jag jobbar inte så nära våra lokala representanter, men på stämmorna så ser man ju det. Till exempel, vi har ju gått ut med några grejer på Facebook om vår EU granskning. I och med EU-valet så gör vi en bakåtblickande och en framåtblickande EU-granskning. Den bakåtblickande släppte vi nu i mars, 20 mars var det-

LR: Jag tänkte säga, jag läste det på er hemsida att ni hade haft någonting där ja.

SJ: Ja, och då tittade vi på de 20 parlamentarikerna som sitter i EU-parlamentet ifrån Sverige, hur de har agerat i miljöfrågor, och så gav vi dem betyg. Och det blev tummen upp, eller någon sån här, ok-hand, och en tumme ner. Dessutom gav vi en guldstjärna, så man kunde få en guldstjärna i varje kategori. Så det var en, en moderat, han Christofer Fjellner, han fick en tumme ner, men han fick en guldstjärna.

LR: Ah, ok.

SJ: Då har vi i samarbete med vår kommunikationsavdelning satt samman ett litet program för att sprida den här via Facebook. Då har vi gått ut med bilder och en ram, antingen en guld eller silverram, och så en guldstjärna, och så har vi skrivit ihop, eller dem har skrivit ihop något som har att göra med vår granskning, och då har det varit ganska mycket med kommentarer.

LR: Mhm.

SJ: Om att EU är värdelöst och vi ska gå ut ur EU och sånt.

LR: Mhm.

SJ: Det är, det där är en ganska vanlig aspekt när det kommer lokala människor som nog inte brukar gilla EU.

LR: Nej, Naturskyddsföreningen kanske inte är ensamma om att uppleva detta. Upplever du att det finns många möjlighetsstrukturer, om vi kallar det så, för Naturskyddsföreningen? Hur skulle du beskriva just ingångarna till att påverka?

SJ: Jag skulle säga att Kommissionen har verkligen ett stort program för att engagera civilsamhället. Naturskyddsföreningen har genom sina experter, sina sakkunniga, deltagit flera gånger vet jag i såna här kommissionsarbete, där de helt enkelt tar fram såna lagförslag-

LR: Sådana konsultationer?

SJ: Precis, konsultationer. Vi har också gjort den här, som jag berättade om precis innan vi satte på inspelningsapparaten, kampanjen i samarbete med CONCORD, Spring Alliance. Då var det genom våra europeiska motsvarigheter, metaorganisationer, våra europeiska samlingsorganisationer, EEB, den här European Environmental Bureau, de europeiska facken har också olika- CONCORD ingår i någon European Social Group, eller något sånt där också? Eller kanske, ja, CONCORD var nog med. För det är redan en sån metaorganisation-

LR: CONCORD Europe, ja?

SJ: Ja. Så då, hela civilsamhället skulle gå ihop och sätta samman ett program, det här var 2010, tror jag, ett manifest för en mer hållbar framtid. Hållbar utifrån ett socialt, ekonomiskt och miljömässigt perspektiv. När vi lanserade den så var Barroso på besök...

LR: Mhm.

SJ: De tog emot manifestet, vet inte vad som hände med det. Nu tror jag det manifestet är på gång och göra en uppdatering i år. Så det är ett sätt att driva kampanjer i EU och då gör man det genom sina europeiska organisationer. Men Naturskyddsföreningen var ganska aktiva, eftersom vår ordförande Mikael Karlsson också är ordförande i EEB, och då var det jag som drev det. Då hade vi några sammankomster, tror jag, någon samankomst här i Sverige, där vi diskuterade de europeiska positionerna. Först gäller det att påverka det europeiska manifestet, så någon intern lobbying, och sen gäller det att lobba ut mot de andra. Så jag skulle säga: konsultationsrundor, olika kampanjer, och sen har vi ju kampanjer via EEB. De samordnar några kampanjer som gör att jag tycker att ändå som organisation i Sverige tycker jag att vi har...vi har inte något stort inflytande, men vi har ju i alla fall *lite* inflytande över vad som händer på EU-nivå. Vi har väldigt god access till de svenska parlamentarikerna tycker jag, eller några av dem, tycker jag. Sen tillhör de europeiska partigrupper som sätter ståndpunkter och formulerar politik som kanske är svårare att komma åt. Vi har inte så god relation, vi har ingen relation nästan alls till dem, till de europeiska partierna. Det tycker jag är synd. Det borde vi ha, till de som jobbar där.

LR: Själva partigruppen?

SJ: Ja, de har ju tjänstemän, ett antal tjänstemän som sitter och jobbar åt partigrupperna. Så det, de borde vi...

LR: Det är någonting som ni skulle vilja utveckla?

SJ: Ja, kanske, men problemet är att vi har inte så mycket resurser. Det är jag, ensam, jag är vår EU-person, och sen ska kanske alla de här sakkunniga lägga en procentdel, en liten andel av sin arbetstid på EU-frågor, men jag ska samordna det så att det blir bra. Jag vet inte jag tror att det är, jag tror att det är knivigt alltså. Men det är klart, skulle man ha pengar....Jag tror faktiskt att när jag anställdes så var det ett bidrag från Naturvårdsverket, via Kommissionen, om att få civilsamhället att engagera sig mer i EU-frågor.

LR: Right...

SJ: Så anledningen att jag kom till överhuvudtaget, alltså min roll här, var för att Kommissionen ville så. Tror jag. Jag tror det var Naturvårdsverket som utlyste det, och så vann vi dem pengarna.

LR: Nu förde du mig helt perfekt in i min andra del, vilket var just resurser. Så just på Naturskyddsföreningen så är du ensam ansvarig för just EU-frågorna?

SJ: Mhm.

LR: Du nämnde bidraget ni fick från Naturvårdsverket, men sen har det övergått i en anställning som Naturskyddsföreningen själva finansierar?

SJ: Ja, det stämmer. Bidraget från Naturvårdsverket var både inför EU-valet, att lyfta miljöfrågan, och att lyfta miljöfrågan under Europeiska ordförandeskapet. Sen övergick den tjänsten i en permanent sakkunnig-tjänst som då finansieras av föreningen. Då var jag fokuserad i första hand på riksdagsvalet 2010, men då var det inte EU-fokus, utan riksdagspolitik. Men jag var fortfarande den här EU-springaren...jag vet inte om jag har sagt det, men vi bjuds ju alltid in inför de europeiska miljøråden.

LR: Mhm.

SJ: Vi bjuds in till Miljödepartementet, tillsammans med många andra civilsamhällesorganisationer, och branschorganisationer, den korporativistiska metoden som Sverige tillämpar. Då skickar Sverige ut sina ståndpunkter, de svenska ståndpunkterna, inför Bryssel, och vi kommenterar, man kan säga att det är en remissrunda. Vi kommenterar och ställer frågor och diskuterar. Sen så träffar vi miljöministern inför de här mötena också. Jag var fortfarande under 2010 anställd för att ta hand om dem frågorna, men i huvudsak var jag riksdagsfokuserad då. Sen var ju jag tjänstledig för min avhandling, egentligen hela 2011, -12 och -13.

LR: Mhm.

SJ: Nu i år är jag anställd både för riksdagsvalet. Jag är tillsvidareanställd, men vad som kommer hända med mig roll efter EU-valet är oklart. Jag tror att det kan behövas, att man höjer medvetandegraden här internt om att EU är viktigt att påverka och även i föreningen, och sen så måste vi nog etablera rutiner för att söka pengar. Jag vet att vi har sökt pengar några gånger, men misslyckats. Vi sökte pengar, där var jag engagerad och ledde det, vi sökte pengar tillsammans - eller det vann vi ju! Det vann vi ju.

LR: Vilka?

SJ: Det var nordiska ministerrådet, sökte vi pengar tillsammans med danska, finska och norska Naturskyddsföreningen om att påverka EU:s politik i samband med FN:s år för biologisk mångfald 2010.

LR: Ok.

SJ: Så fanns det någonting som kallas för, vad heter det, TEEB. The Eco-Efficient....ja, det var i alla fall ett stort FN-program för att utveckla metoder för att omvärdera våra styrmedel, nationalräkenskaperna, för att BNP kanske inte skulle bli lika viktigt, att man skulle komplettera BNP med andra, mer miljömässiga indikatorer på hur ekonomin går till. Det var vi engagerade i och vann pengar för att ta fram en rapport. Den spred vi i samband med TEEB-möten som var i Sverige. EU hade också ett stort program som hette Beyond GDP, alltså Bortom BNP, som drevs av en massa kända nationalekonomer. Så TEEB och Beyond GDP fanns i EU och vi ville påverka genom de nordiska Naturskyddsföreningarna, som vi vann medel för. Då hade jag slutat, då var jag tjänstledig när det gjordes, det var 2011. Men jag var, jag skrev ansökan och sen vann vi pengar.

LR: Sen var du borta?

SJ: Ja, och då anställde de en konsult.

LR: Ja, ok. Tror du att det här med EU-finansiering är något som är motiverande för Naturskyddsföreningen också? Möjligheten att kanske söka EU-bidrag till er verksamhet?

SJ: Jo. Vi sökte ett EU-bidrag som vi förlorade, som vi inte vann, då hade vi en person som var här, hon utbildade sig också som EU-ansökare. Det finns någon utbildning. Det är så här, vad heter det, Kunskapslyftet eller en kvalificerad yrkesutbildning tror jag att det är, KY. Hon visade att det är extremt komplicerat att söka de där pengarna. Det behövs nästan en heltidstjänst bara för att kunna söka pengar. Så ska Naturskyddsföreningen anställa en heltidsanställd bara för det, det känns lite konstigt. Förr i tiden så hade vi en person som också jobbade här som hade lite mer EU-ansökningsfokuserad, hon jobbade faktiskt i, som administratör för någon avdelning, hon försvann till någon EU-miljöorganisation, FishSec, heter det, alltså Fiskesekretariatet. De ligger här i Sverige, men de är EU-fokuserade bara. Det är ju för övrigt någonting som du bör tänka på. Naturskyddsföreningen har initierat genom sina verksamheter till andra organisationer där vi ingår, som vi ingår i. Där vi sitter med i styrelsen. Små, enmans- tvåmansorganisationer: AirClim, alltså luftkvalitetssekretariatet, tror jag det heter. Det är ju bara en person. Sen har vi ju ChemSec, de är ju också ursprungligen genom Naturskyddsföreningen, där Mikael Karlsson sitter i styrelsen, tror jag. FishSec, AirClim, ChemSec, och FishSec, sitter alla i Sverige. På FishSec så ingår vår fiske-sakkunniga i styrelsen, i ChemSec så ingår vår kemikalieexpert, och i AirClim ingår Mikael Karlsson, tror jag. Så det är verkligen professionaliserade rörelser. Det är ju ingen medlemsbaserad sak.

LR: Ja, det är jätteintressant.

SJ: Så det kan man säga är en del av vårt EU-arbete.

LR: Ja, ni har en kontakt däremellan?

SJ: Ja, vi har jättegoda relationer. Javisst. ChemSec sitter tillsammans med Bra Miljöval i Göteborg. Och AirClim också, inte i samma kontor, men i samma byggnad, fast en våning upp. FishSec sitter här på Söder också. Så...så det är absolut nära relationer och när det gäller EU-arbete så tror jag att, ja, det är väldigt nära relationer, och jag har en del relationer till sådant. Jag har ju till exempel, jag kan bara säga att en sådan här informell sak, att när, ibland är vi några som träffas, en kille från svenska reppen, någon gång kom AirClim-människan...en del personer från miljödepartementet, några myndighetsmänniskor, Naturvårdsverket brukade vara där, och Greenpeace har varit med några gånger, så här litet informellt...

LR: Ett litet gäng sådär?

SJ: Ja.

LR: Intressant. Du har ju redan gått in på det lite granna, för resurser kan ju vara många olika saker, det kan vara personalresurser, finansiella resurser, men sen finns det även andra typer av resurser som en organisation kan ha. Vad är det för andra typer av resurser som ni bär med er?

SJ: Ja, det finns, vi har ju ganska god expertis. När det gäller antalet disputerade är den siffran ganska hög. Hög grad av disputerade här, så expertisen är väl ganska välförankrad. Det finns en person som har jobbat på Kommissionen här också. Sen har vi de här andra organisationerna, jag kan bara ringa till dem och de ger mig det jag behöver. Vi hjälps åt, så att säga. Sen har vi den här europeiska organisationerna, där har Naturskyddsföreningen ett starkt fäste, mycket på grund av Mikael Karlsson tror jag, att han är så aktiv där. Jag är nere i Bryssel och var där på möte häromveckan och fick mycket information och så. Så de hjälper oss mycket, och svarar på frågor och sånt, om vi behöver ingångar eller kunskaper. Vad gäller EU-arbetet tror jag att det är mera på den nivån att andra organisationer intill, som är kopplade till Naturskyddsföreningen, på kansliet här, eller i Bryssel. Jag tror att på lokal nivå så finns det inte så många EU-expertiser. Vi har däremot ett program, som heter Traineeprogrammet. Där vi tar in unga, helst som studerar fortfarande, som ska bli morgondagens miljöledare. I år, eller förra året tror jag, gjorde de även så att de tog in lokala förbundsordförande.

LR: Okej?

SJ: Då har de ett program där de kommer till Stockholm och diskuterar vissa frågor och får föreläsningar, och sen avslutas det med en resa till Bryssel.

LR: Okej.

SJ: Jag var med, det var i december. Då besökte vi parlamentet och träffade svenska parlamentariker, två stycken, och då besökte vi svenska representationen och träffade de tre miljöråd som sitter där, sen träffade vi Transport and Environment som är en europeisk NGO, vi träffade EEB, den här europeiska organisationen, vi träffade CAN, Climate Action Network.

LR: Ja, dem känner jag till.

SJ: De tre organisationerna träffade vi och hade möte med på deras kontor. Vi åkte till Europeiska Kommissionen på DG Miljö och träffade tjänstemän där. Så det var ju en studieresa, så det kanske

finns en vilja i organisationen för att inkludera fler på lokal nivå för att inse att EU är viktigt, att det är viktigt att satsa på EU.

LR: Ja men det är ju jätteintressant. Vi har ju redan pratat litegrann om det, men vilka begränsningar finns det för ert påverkansarbete?

SJ: Mhm. Jag skulle säga att det är väldigt mycket begränsningar. Inför val och så kan vi påverka, och inför stora omröstningar inför parlamentet kan vi påverka, men våra starka begränsningar är att vara aktiv under politiska processer, under mandatperioden, så är det mycket svårare. För det kräver mycket resurser...och det kräver mycket lobbying tror jag. Det är så komplext, det är väldigt svårt att följa med. Varje parlamentariker har tre, ibland fyra, tjänstemän, assistenter som bara jobbar åt dem, det innebär att de är 750 gånger tre, kanske fyra, människor som bara sitter och jobbar med dem frågorna som de ska engagera sig i. Sen, utöver det, så har de politiska partigrupperna tusentals anställda. Och det är väldigt svårt för en liten organisation med en person att följa med i det som händer. För att i EU, det man röstar om är väldigt tekniska detaljer, därför att det finns ingen regeringen, alltså det här är ju en akademisk tolkning men det finns ingen regering som är, har, grund i parlamentet utan parlamentet står ju på egna ben. För att kunna påverka, så vill de formulera, alltså ändra varenda rad i lagtexten. Lagtexten kommer från Kommissionen som då är någon kvasi-regering och sen får man ändra varenda liten paragraf. Då är det komplicerat spel. Det kan handla om huruvida det ska stå "och" eller "eller", det kan handla om vilket årtal det är, det kan handla om datum, om målen ska finnas, om de ska vara bindande, om det ska vara delmål som är bindande, det är komplext. Bara om man tittar på, de har sådana här roll-call votes, det som kallas de här omröstningarna när man trycker på knappen, de har ju säkert gjort tiotusentals sådana roll-calls nu under den här mandatperioden. Sen gör de ju massa handuppräckningar, så de röstar väl säkert 20-25-40 000 fall under en, under fem år. Om vi ska vara med och vara engagerade och kunna hitta exakt vilka omröstningar som är viktiga, om det är amendment 25b i paragraf 2:2, den är viktigt, för där tycker miljörelsen att där ska det stå ett "och" inte ett "eller"...

LR: Inte ett "eller"...

SJ: Ja, och då ska jag veta när jag ska ringa runt till alla administratörer och politiker och säga att det här måste ni göra för det här betyder mycket för Sverige, och så, innan man har hunnit göra det så har mandatperioden nästan gått.

LR: Mhm.

SJ: Det är komplicerat. Vad gäller Kommissionens arbete så är det så mycket mer långsiktigt. Man ska sitta med och åka ner på de här konsultationerna och traggas med en massa andra tjänstemän på en massa andra organisationer. Det känns ganska dödfött ibland. Om man inte har starka europeiska organisationer. Så vi är beroende av att ha starka europeiska organisationer som kan få med oss, men samtidigt är de beroende av att vi är intresserade av dem. Det är ett konstigt, ömsesidigt spel.

LR: Mhm...det är ett förhållande som ska hållas-

SJ: Ja, det är likadant som EU i stort. EU är beroende av att medlemsstaterna finns, men samtidigt så vill EU påverka medlemsstaterna. Det är det här sjuka europeisering både upp och ner.

LR: Ja, det är väldigt spännande. Så vi har pratat en hel del om vilka specifika metoder som ni använder när ni ska påverka. Finns det några andra typer av påverkansmetoder som ni använder som du kanske inte har nämnt ännu?

SJ: Ja vi granskar ju, inför varje EU-val så granskar vi vad parlamentarikerna har gjort. Sen så sammanställer vi miljörelsens krav på nästa mandatperiod och hör vad kandidaterna vad de tycker om det. Det är en rapport som vi presenterar nu på torsdag, den framåtblickande EU-rapporten och då har vi också vad jag hoppas är en TV-sänd debatt på Europahuset, så om du är kvar i Stockholm så måste du komma på den.

LR: Ja, absolut.

SJ: Det vore en bra etnografisk aspekt att se hur miljörelsen försöker påverka. Det är en massa kända, det är sju, åtta, partier inbjudna med representanter, sju av dem sitter redan i parlamentet. Då kan man sitta där och titta på hur vi interagerar, både Micke, alltså vår ordförande, och Svante, vår generalsekreterare, jag, våra tjänstemän, sakkunniga kommer att vara där, på plats, och hundra människor. Då kan du, om du är där tidigt, så kan du titta på hur vi interagerar med dem. Vi granskar vad de har gjort och bedömer det och vi granskar vad de *borde* göra och kommer med nya förslag. Det kan man säga är två olika typer av rapporter som vi producerar. Det gör vi inom alla politikområden och när vi presenterar dem så bjuder vi in till debatter. Det är liksom vår tydligaste interaktion med politiken och de gillar det därför att det är viktigt för dem kanske att föra fram till väljarna att de är miljövänliga, eller det är viktigt för dem att föra fram det i deras egna partier. Så det är en väldigt viktig del, så att säga. Vi har seminarier, vi har frukostseminarier, vi har stora rapporter, ibland så är vi bara här, ibland så kommer typ fem personer utanför, eller två kommer utifrån...

LR: En intim frukost.

SJ: Någon journalist, någon student, och så kommer folk på kansliet hit. Till exempel häromveckan pratade vi om fossilfri fordonsflotta till 2030, hur kommer man dit? Ja, då testade vi några idéer, och så hade vi hit politiker från riksdagen och så fick de lyssna till och kommentera våra idéer. Då är det sossarna, MP och Centern var här. Det är liksom en mini-grej. Ibland har vi större seminarier då vi hyr in oss på någon lokal utanför, på torsdag ska vi vara på Europahuset på Regeringsgatan där vi får låna lokalen och då är det liksom en tre-timmars-grej. Vi presenterar rapporten, den framåtblickande rapporten, och hur partierna svarar på den och sen är det debatt. Karolina Klüft är vår side-kick då, hon kommer att liksom ta in från Twitter-flödet och ta in vad folk tycker och sådär. Så att det, jag hoppas att det blir uppmärksamhet kring det. Det är liksom vår stora grej att lyfta miljöfrågorna i valrörelsen. Att lyfta miljöfrågan kring specifika händelser. Det är så det är: nu blir Sverige ordförande i EU, då kan vi lyfta miljöfrågan på vissa sätt, eller att nu ska FN ha sitt år för biologisk mångfald, då ska vi lyfta miljöfrågan på ett visst sätt....eller, ja, löpande.

LR: Ja, men du nämnde att politikerna också tycker att det är ett attraktivt sätt att jobba, men vad är det med den typen av metoder som är, som ni på Naturskyddsföreningen tycker om?

SJ: Det huvudsakliga målet är att påverka politiken. Det är det jag jobbar med, de här tre sakerna jag nämnde tidigare. Vi tror, vi är nog övertygade om att det är det bästa sättet att utnyttja vår stora medlemsbas som är 200 000 medlemmar, som ett sätt att nå fram till seminarier där vi kan presentera lösningar, seminarier där vi kan diskutera vad man borde göra för miljöns skull, vi vill

vara miljöns röst i politiken. För att komma in i politiken så tror vi att det viktiga är att släppa rapporter. Bara att vi släpper en rapport, ja då måste man ju läsa den, och då är det säkert någon slutsats, eller hur? Sen är det kanske att slutsatserna inte är så nya eller innovativa, men ändå?

LR: Ja, det väcker-

SJ: -Vi försöker ändå, och det väcker en medial sak, vi kan skriva en debattartikel, vi kan bjuda in TV och media och TT, och vi kan sälja in den till Ekot, en massa mediala saker. Vi kan också skriva en artikel om det i Sveriges Natur. Vi kan dela det på Facebook. Vi kan skriva om det på hemsidan, vi kan skriva om det i vårt interna nyhetsbrev, vi har en intern social site som är någon mini-Facebook där medlemmarna kan gå in som heter Naturkontakt. Där finns olika grupper, där kan man kommentera och debattera, där kan vi sprida våra åsikter och också information. Vi kan göra ett seminarium i Almedalen om det. Vi kan också sprida granskningen, en gång så printade vi en sammanfattning och skickade till *alla* medlemmar.

LR: Alla era medlemmar?

SJ: *Alla* medlemmar.

LR: Wow! Det var någon som fick slicka många frimärken. Mhm, intressant. Men när du säger, det är ju jätteintressant att ni försöker engagera era medlemmar, men har ni någon gång känt möjligheten att använda "outside tactics" som det ibland kallas, att engagera allmänheten eller sina medlemmar och få *dem* att påverka EU på något sätt?

SJ: Jo, men det gör vi också. Vi gör det, vi har, det gör vi inför de svenska valen, inte EU-valen, men för de svenska valen. Då har vi sådan här kretshandledning, det hade vi i höstas, jag tror vi hade tre kretsar som finansierar ideella människor, för man kan ju inte vara överallt i landet-

LR: Nej, nej.

SJ: Så en i Umeå, en i Uppsala och en i Lund, och då finansierade vi så att de i kretsarna fick åka dit och så fick de gå en kurs i hur man påverkar. Och då hade vi ju liksom en liten rapport: "Så här skriver du en debattartikel", insändare, så här gör du, och sådär. Då hade vi ju också ett föreningsbidrag. Förbund och kretsarna har fått söka trettiotusent, 30 - eller 50 000, nej, 20 000 kronor för att göra lokala valdebatter.

LR: Mhm.

SJ: Vi har delat ut 400 000 kronor till förbund och kretsar som gör lokala debatter, och föreningen stödjer detta. Till någon debatt har de bjudit in mig, så jag ska åka till Norrköping och vara moderator.

LR: Ok, ja, ja.

SJ: Men det är i juni tror jag.

LR: Ok.

SJ: Så det är riksdagsvalet, inte EU-valet. För EU-valet är, där är ju hela Sverige en valkrets, så där koncentrerar vi kanske verksamheten till kansliet här i Stockholm, inte medlemmarna.

LR: Precis. Du nämnde att det är svårt att med de här långa processerna att fortsätta ha någon typ av kontinuerlig påverkan...

SJ: Mhm.

LR: Men skulle du säga...om vi tänker oss policycykeln från agenda-setting till policyimplementering och sedan till någon typ av utvärdering eller monitoring. Vilken eller vilka av dem delarna skulle du säga riktar ni in er mest på?

SJ: På EU-nivå?

LR: Ja, på EU-nivå.

SJ: Ja, agenda-setting är väl inte så stort i och med att det är Kommissionen som står för det i hög grad så det är, det handlar väl om både beslutsfattande, implementering är ju på nationell nivå i regel, så den bevakar vi också vad gäller vargjakten, för där är det en EU-förordning som vi anser att vargjakten, licensjakten, strider mot, så det är en implementeringsfråga, men vad gäller den här beslutsfattande delen...då är det helt enkelt både ministerrådet, då är det svenska representanter och svenska ståndpunkter där, och inför EU-valen, då är det parlamentarikerna. När det gäller stora omröstningar, t.ex när det gäller fiskepolitiken, så hade vi påverkansarbete på svenska parlamentariker. Så det mesta som ligger på, vad heter han, Kingdon, hans två, det är han som kör agenda-setting och policy-making and implementation...det mesta ligger på policy-making and implementation när det gäller EU-nivån.

LR: Mhm.

SJ: I Sverige så ligger det också mycket på agenda-sättande och det har mycket att göra med dem här frukostseminarierna där vi presenterar vad *bör* man göra, för Sverige är lite, lite enklare att påverka vad gäller just förslag. Å andra sidan så försöker vi lägga förslag även i händerna på EU-parlamentarikerna, men de måste vara förankrade, så de måste vara väldigt anpassade efter vad som ska hända i EU och hur EU fungerar. Så det är ju inte bara såhär: förbjud all kemikalianvändning. Det går inte, nej men du vet.

LR: Nej, precis. Om vi går tillbaka lite till dig...du har pratat lite om dina erfarenheter, känner du någon gång behov av någon typ av vidareutbildning? För som du sa, det är ett ganska komplext system att jobba mot.

SJ: Jag har haft min doktorandtjänst vid sidan av, så det har inte riktigt behövts, men jag kan tänka mig att det kan behövas. Vi har utbildningsprogram, det finns kurser man kan delta i kurser på europeisk nivå, och vi ingår också i sådana här arbetsgrupper som organiseras av EEB och de arrangerar kurser och utbyten. Sen har många gått kurser om att skriva medietexter men jag har själv inte haft något behov av det eftersom jag har haft min doktorand...

LR: Du har hållt det vid liv vid sidan av? När det gäller svenska civilsamhället i stort och EU-dimensionen, upplever du att det finns en *efterfrågan* bland svenska civilsamhällesorganisationer att lära sig mer om EU, men framförallt att lära sig mer om europeiskt påverkansarbete?

SJ: Ja, kanske. Jag kan inte riktigt svara på det.

LR: Nej.

SJ: Men jag tror att det finns ett behov, men det behövs en medvetandehöjning. Det är relativt få människor i Sverige som egentligen tänker på EU, och det är ett stort problem för EU i stort, generellt. Jag uppskattar när både svenska regeringen, myndigheter och europeiska institutioner satsar pengar på att på att organisationer att delta i spelet. Det är ju ett sätt att öka demokratin. Även om det är en annan typ om demokrati.

LR: Mhm. Jag har bara några korta frågor om nätverken som du nämnt, EEB och likande grupper. Du nämnde lite grann att du kom från motståndarsidan innan du kom över till Naturskyddsföreningen, att det var en resurs. Upplever ni någon gång att ni har ett samarbete eller en lös koalition med korporativa intressen eller sådan som traditionellt skulle vara motståndarlaget i ert påverkansarbete?

SJ: Nej, det har vi faktiskt inte. Däremot har vi ju samarbete med andra miljöorganisationer, eller CONCORD, sociala organisationer har vi haft samarbete med. Men industriorganisationer har vi, skulle jag vilja säga, aldrig haft samarbete med. Det är nog en lite annan kultur, jag har ju en liten inblick i det där och det är nog en annan kultur som råder. Det är mycket mer pengar. Och...nej, jag vet inte, vi har faktiskt inte haft det, vi borde kanske ha det?

LR: Det ska ju vara rätt förutsättningar för det, på båda sidorna.

SJ: Jag har i och för sig haft kontakt med en person som jobbade som miljöråd för svenska regeringen i Bryssel och hon har ju jobbat för järnkontoret som är industriorganisation för metall- och stålindustri, så henne har jag haft lite relation till men, äsch, det var mera på privat basis. Inga samarbeten så där, rakt av. De företräder generellt sett andra intressen: de vill ha så lite regleringar, så långsamt som möjligt medan vi vill ha mycket regleringar och så snabbt som möjligt.

LR: Det var en bra sammanfattning! Du har redan nämnt fördelarna med att vara i ett nätverk: dels att man har kunskaputbyten. Är en annan fördel också att ni känner att ni får större gehör för era synpunkter om ni är en bred samling av europeiska organisationer?

SJ: Ja, alltså, ja, jag tror absolut, som jag sa tidigare, eller försökte nämna, Kommissionen kräver nog att det inte är enskilda, nationella organisationer som tycker till, utan helst att det är samordnade europeiska organisationer inom vissa fält som tycker till. Så det är en möjlighet att komma till access. Det är klart att om man ska komma till europeiska institutioner eller politiker så blir de mer imponerade om vi säger att det här är någonting som vi tycker både i Rumänien, Sverige, Spanien och England. Det kanske de tycker är bättre och kanske mera sannolikhet att det går igenom faktiskt.

LR: En sista fråga om nätverk, finns det någon nackdel med att vara med i ett nätverk? Har ni upplevt att ni behöver kompromissa en del?

SJ: Ja, men visst. Den här Spring Alliance som jag berättade om, det var en kompromiss-grej...

LR: För där var väldigt många involverade?

SJ: Ja, och det tar lång tid och det är lite fult att dem på Kommissionen för att lyssna kräver att vi förhandlar internt först. Det blir ganska långt från själva gräsrotsrörelsen. Det är en person från varje kansli som ska åka till ett nytt meta-kansli som sen ska säga att vi företräder tre miljoner, eller 500 miljoner människor, jag vet inte vad man kallar det. Det blir lite konstigt. Det är att det är tidskrävande, mycket kompromisser, och ibland inte alltid superenkelt att påverka själv som organisation. Kan säga även resurskrävande.

LR: Absolut.

SJ: Men, det är framförallt när det gäller stora kampanjer. De andra nätverken som jag pratade om, det är framförallt om kunskapsutbyte, så där formulerar vi inga gemensamma ståndpunkter, eller sällan gör vi det, så det är kunskapsutbyte, så där är det mer av intresse för oss att hålla oss uppdaterade.

LR: Ok. Jag har bara en sista fråga. Nu har vi pratat mycket detaljer, så nu backar vi ut litegranna och pratar brett. Vad skulle vara den största utmaningen för Naturskyddsföreningen för ert EU-påverkansarbete de kommande åren?

SJ: Ja, det är en resursutmaning helt enkelt. Det och att, stämman också ger tilltro till vårt EU-arbete, föreningen måste tro på det och då måste vi ha ordförande, vi ska byta ordförande...

LR: Ja, jag läste det i tidningen.

SJ: Ja, så det gäller att den nya ordförande också prioriterar och den nya styrelsen prioriterar det, det är viktigt och att det finns resurser, skulle jag hävda. Men jag tror ändå att det har blivit ganska förankrat i och med de här organisationer, i och med vår ganska goda relation till EEB så har vårt EU-arbete blivit ganska förankrat. Har det skett under den här tiden jag har varit här så har det förstärks. Men om jag inte är kvar, och om ordförande försvinner och säg att fem andra EU-människor här försvinner då måste det ersättas. Det måste ersättas den kunskap som finns här.

LR: Det är ganska stor vikt vilka personer som finns vid organisationen?

SJ: Jag tror det. Jag skulle vilja hävda att ordförande har varit en stor del av varför vi har haft så mycket fokus på EU.